

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 252

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

51e jaargang
20 september 2008

Inhoud

I Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is

VERORDENINGEN

Verordening (EG) nr. 922/2008 van de Commissie van 19 september 2008 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit 1

★ **Verordening (EG) nr. 923/2008 van de Commissie van 12 september 2008 tot opening van een onderzoek naar de mogelijke ontwijking van de antidumpingmaatregelen die bij Verordening (EG) nr. 1174/2005 van de Raad, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 684/2008 van de Raad, zijn ingesteld op handpallettrucks en essentiële delen daarvan van oorsprong uit de Volksrepubliek China door de invoer van uit Thailand verzonden handpallettrucks en essentiële delen daarvan, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Thailand, en tot registratie van deze invoer** 3

★ **Verordening (EG) nr. 924/2008 van de Commissie van 19 september 2008 tot vaststelling van de kwantitatieve grens voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en isoglucose tot het einde van het verkoopseizoen 2008/2009** 7

Verordening (EG) nr. 925/2008 van de Commissie van 19 september 2008 inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 533/2007 geopende tariefcontingenten zijn ingediend voor vlees van pluimvee 9

Verordening (EG) nr. 926/2008 van de Commissie van 19 september 2008 inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 539/2007 geopende tariefcontingenten zijn ingediend voor bepaalde producten in de sector eieren en ovaalbumine 11

Verordening (EG) nr. 927/2008 van de Commissie van 19 september 2008 inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 1385/2007 geopende tariefcontingent zijn ingediend voor vlees van pluimvee 13

Verordening (EG) nr. 928/2008 van de Commissie van 19 september 2008 inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 1384/2007 geopende tariefcontingent zijn ingediend voor vlees van pluimvee van oorsprong uit Israël 15

II Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

Commissie

2008/746/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 20 mei 2008 betreffende de door Frankrijk toegekende steunmaatregel ten gunste van de bouw van het cruiseschip Le Levant (C 74/99 (ex NN 65/99)) (Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 5419) ⁽¹⁾**..... 17

2008/747/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 10 september 2008 tot beëindiging van de onderzoeksprocedure betreffende maatregelen van de Republiek Korea ten aanzien van de invoer en distributie van en reclame voor cosmetische producten, parfumerieën en toiletartikelen (Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 4837)**..... 35

2008/748/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 18 september 2008 betreffende de niet-opneming van triflumizool in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG van de Raad en de intrekking van de toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten (Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 5075) ⁽¹⁾** 37

III Besluiten op grond van het EU-Verdrag

BESLUITEN OP GROND VAN TITEL V VAN HET EU-VERDRAG

- ★ **Gemeenschappelijk Optreden 2008/749/GBVB van de Raad van 19 september 2008 inzake de militaire coördinatie door de Europese Unie ter ondersteuning van Resolutie 1816 (2008) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (EU NAVCO)** 39

Rectificaties

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 913/2008 van de Commissie van 18 september 2008 tot vaststelling van uitvoerrestituties in de sector eieren (PB L 251 van 19.9.2008) 43

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 914/2008 van de Commissie van 18 september 2008 tot vaststelling van uitvoerrestituties in de sector vlees van pluimvee (PB L 251 van 19.9.2008) 43

Bericht aan de lezers (zie bladzijde 3 van de omslag)

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EG) Nr. 922/2008 VAN DE COMMISSIE

van 19 september 2008

tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („Integrale-GMO-verordening”⁽¹⁾),

Gelet op Verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie van 21 december 2007 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit⁽²⁾, en met name op artikel 138, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

Bij Verordening (EG) nr. 1580/2007 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XV, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 138 van Verordening (EG) nr. 1580/2007 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 20 september 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 september 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 350 van 31.12.2007, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MK	31,4
	TR	68,0
	ZZ	49,7
0707 00 05	EG	162,5
	MK	43,3
	TR	72,1
	ZZ	92,6
0709 90 70	TR	95,9
	ZZ	95,9
0805 50 10	AR	64,1
	UY	71,0
	ZA	86,3
	ZZ	73,8
0806 10 10	IL	248,7
	TR	137,9
	US	196,0
	ZZ	194,2
0808 10 80	AR	92,1
	AU	195,4
	BR	74,2
	CL	83,7
	CN	73,9
	NZ	122,7
	US	91,3
	ZA	78,4
	ZZ	101,5
0808 20 50	AR	68,9
	CN	66,7
	TR	131,7
	ZA	74,4
	ZZ	85,4
0809 30	TR	122,4
	US	160,3
	ZZ	141,4
0809 40 05	IL	131,8
	TR	78,6
	XS	58,0
	ZZ	89,5

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 923/2008 VAN DE COMMISSIE

van 12 september 2008

tot opening van een onderzoek naar de mogelijke ontwijking van de antidumpingmaatregelen die bij Verordening (EG) nr. 1174/2005 van de Raad, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 684/2008 van de Raad, zijn ingesteld op handpallettrucks en essentiële delen daarvan van oorsprong uit de Volksrepubliek China door de invoer van uit Thailand verzonden handpallettrucks en essentiële delen daarvan, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Thailand, en tot registratie van deze invoer

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

B. BESTAANDE MAATREGELEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

De maatregelen die thans gelden en die mogelijkwerwijs worden ontweken, zijn antidumpingmaatregelen die werden ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1174/2005 van de Raad ⁽²⁾, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 684/2008 ⁽³⁾.

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap („de basisverordening”) ⁽¹⁾, en met name op artikel 13, lid 3, en artikel 14, leden 3 en 5,

C. MOTIVERING

De Commissie beschikt over voldoende voorlopig bewijsmateriaal dat de antidumpingmaatregelen ten aanzien van handpallettrucks en essentiële delen daarvan van oorsprong uit de Volksrepubliek China worden ontweken door de assemblage van het onderzochte product in Thailand.

Overwegende hetgeen volgt:

De Commissie beschikt over het volgende voorlopige bewijsmateriaal:

Op grond van artikel 13, lid 3, van de basisverordening heeft de Commissie besloten om op eigen initiatief een onderzoek te openen naar de mogelijke ontwijking van de ingestelde antidumpingmaatregelen ten aanzien van handpallettrucks en essentiële delen daarvan van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

A. PRODUCT

De mogelijke ontwijking van de antidumpingmaatregelen betreft handpallettrucks en essentiële delen daarvan, d.w.z. chassis en hydraulische onderdelen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, die doorgaans worden aangegeven onder de GN-codes ex 8427 90 00 en ex 8431 20 00. Handpallettrucks worden omschreven als toestellen met een door wielen ondersteunde hefwerk die gebruikt worden om pallets te verplaatsen en die door een persoon te voet met behulp van een beweegbare dissel manueel geduwd, getrokken en gestuurd worden op een glad, vlak en hard oppervlak. De handpallettrucks zijn uitsluitend bestemd om ladingen met behulp van de als pomp gebruikte dissel hoog genoeg op te heffen om ze te kunnen verplaatsen. Ze hebben geen andere extra functies of gebruiksdoeleinden, zoals bijvoorbeeld i) ladingen verplaatsen en heffen om ze hoger te plaatsen of te helpen opslaan (hoogheffende pallettrucks), ii) pallets boven elkaar stapelen (stapelaars), iii) ladingen tot een werkplatform heffen (schaarpallettrucks) of iv) ladingen heffen en wegen (weegpallettrucks) („het betrokken product”).

— er heeft zich een significante verandering in het handelspatroon van de uitvoer uit de Volksrepubliek China en Thailand naar de Gemeenschap voorgedaan na de instelling van de maatregelen ten aanzien van het betrokken product, waarvoor, behoudens de instelling van het recht, geen voldoende reden of verklaring is;

— deze verandering in het handelspatroon lijkt te wijten te zijn aan de assemblage van handpallettrucks en essentiële delen daarvan in Thailand;

— voorts zijn er aanwijzingen dat de corrigerende werking van de thans geldende antidumpingmaatregelen op het betrokken product wordt ondermijnd, zowel wat de hoeveelheden als wat de prijzen betreft. De invoer van het betrokken product blijkt te zijn vervangen door de invoer van aanzienlijke hoeveelheden van het onderzochte product uit Thailand. Bovendien zijn er voldoende aanwijzingen dat deze toegenomen invoer plaatsvindt tegen prijzen die veel lager zijn dan de niet schadeveroorzakende prijs die werd vastgesteld in het kader van het onderzoek dat tot de thans geldende maatregelen heeft geleid;

Het onderzoek betreft handpallettrucks en essentiële delen daarvan, als omschreven in de vorige alinea, die vanuit Thailand worden verzonden („het onderzochte product”) en doorgaans worden aangegeven onder dezelfde codes als het betrokken product.

— ten slotte beschikt de Commissie over voldoende voorlopig bewijsmateriaal dat de prijzen van de handpallettrucks en essentiële delen daarvan dumpingprijzen zijn ten opzichte van de normale waarde die eerder voor de handpallettrucks en essentiële delen daarvan is vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 189 van 21.7.2005, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 192 van 19.7.2008, blz. 1.

Mocht in de loop van het onderzoek blijken dat er, afgezien van de bovenvermelde praktijken, nog andere in artikel 13 van de basisverordening vermelde ontwijkingspraktijken worden toegepast, dan kan het onderzoek tot die praktijken worden uitgebreid.

D. PROCEDURE

Gelet op het voorgaande is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal is om over te gaan tot de opening van een onderzoek ingevolge artikel 13 van de basisverordening en tot registratie van de invoer van uit Thailand verzonden handpallettrucks en essentiële delen daarvan, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Thailand, overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening.

a) Vragenlijsten

Om de informatie te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig acht, zal de Commissie een vragenlijst toezenden aan de producenten/exporteurs en de verenigingen van producenten/exporteurs in Thailand, aan de importeurs en de verenigingen van importeurs in de Gemeenschap die medewerking hebben verleend aan het onderzoek dat tot de thans geldende maatregelen heeft geleid, en aan de autoriteiten van de Volksrepubliek China en Thailand. Er kan zo nodig ook informatie worden ingewonnen bij de bedrijfstak van de Gemeenschap en de producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China.

In ieder geval moeten alle belanghebbenden zo spoedig mogelijk, maar binnen de in artikel 3 van deze verordening vermelde termijn, contact opnemen met de Commissie en zo nodig binnen de in artikel 3, lid 1, van deze verordening vermelde termijn een vragenlijst aanvragen, aangezien de in artikel 3, lid 2, van deze verordening vermelde termijn voor alle belanghebbenden geldt.

De autoriteiten van de Volksrepubliek China en Thailand zullen van de opening van het onderzoek in kennis worden gesteld.

b) Het schriftelijk en mondeling verstrekken van informatie

Alle belanghebbenden wordt verzocht hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en bewijsmateriaal te verstrekken. Bovendien kan de Commissie belanghebbenden horen, mits zij daar schriftelijk om verzoeken en kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

c) Vrijstelling van registratie bij invoer of van maatregelen

Overeenkomstig artikel 13, lid 4, van de basisverordening kan de invoer van het onderzochte product van registratie of maatregelen worden vrijgesteld, wanneer blijkt dat deze invoer niet plaatsvindt met ontwijking van de maatregelen.

Aangezien de mogelijke ontwijking buiten de Gemeenschap plaatsvindt, kan overeenkomstig artikel 13, lid 4, van de basis-

verordening vrijstelling worden verleend aan producenten van het onderzochte product die kunnen aantonen dat er geen enkele relatie bestaat tussen hen en de producenten waarop de maatregelen van toepassing zijn, en dat zij niet betrokken zijn bij ontwijkingspraktijken zoals beschreven in artikel 13, leden 1 en 2, van de basisverordening. Producenten die een vrijstelling wensen te krijgen, moeten binnen de in artikel 3, lid 3, van deze verordening vermelde termijn een voldoende door bewijsmateriaal gestaafd verzoek daartoe indienen.

E. REGISTRATIE

Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening moet de invoer van het onderzochte product worden geregistreerd zodat, indien uit het onderzoek blijkt dat er van ontwijking sprake is, met terugwerkende kracht vanaf de datum van registratie van die invoer voldoende hoge antidumpingrechten kunnen worden geheven.

F. TERMIJNEN

In het belang van een behoorlijk bestuur moeten termijnen worden vastgesteld waarbinnen:

- belanghebbenden zich bij de Commissie kenbaar kunnen maken, hun standpunt schriftelijk kunnen uiteenzetten en hun antwoorden op de vragenlijst en alle andere gegevens die zij voor het onderzoek nuttig achten, kunnen indienen;
- de producenten in Thailand om vrijstelling van registratie van de invoer of van de maatregelen kunnen verzoeken;
- belanghebbenden kunnen vragen door de Commissie te worden gehoord.

De aandacht wordt erop gevestigd dat de meeste in de basisverordening vermelde procedurele rechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkenen zich binnen de in artikel 3 van deze verordening vermelde termijn bij de Commissie kenbaar maken.

G. NIET-MEDEWERKING

Indien een belanghebbende geen toegang verleent tot de nodige gegevens, deze niet binnen de gestelde termijn verstrekt of het onderzoek ernstig belemmert, kunnen overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening aan de hand van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies, in zowel positieve als negatieve zin, worden getrokken.

Indien een belanghebbende onjuiste of misleidende inlichtingen verstrekt, worden deze buiten beschouwing gelaten en kan van de beschikbare gegevens gebruik worden gemaakt. Indien een belanghebbende geen of slechts gedeeltelijk medewerking verleent en de bevindingen daarom overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening op de beschikbare gegevens worden gebaseerd, kunnen de resultaten voor deze belanghebbende minder gunstig zijn dan indien hij wel medewerking had verleend.

H. VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Persoonsgegevens die in het kader van dit onderzoek worden verzameld, zullen worden behandeld in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾.

I. HOORDER

Indien belanghebbenden van mening zijn dat zij bij de uitoefening van hun recht van verweer moeilijkheden ondervinden, kunnen zij vragen dat de hoorder van DG Handel wordt ingeschakeld. Hij fungeert als tussenpersoon tussen de belanghebbenden en de diensten van de Commissie en kan zo nodig aanbieden te bemiddelen in procedurele kwesties aangaande de bescherming van de belangen van de belanghebbenden tijdens dit onderzoek, met name voor kwesties inzake toegang tot het dossier, vertrouwelijkheid, verlenging van termijnen en behandeling van schriftelijke en/of mondelinge opmerkingen. Belanghebbenden die contact willen opnemen, vinden de nodige gegevens en nadere informatie op de webpagina's van de hoorder op de website van DG Handel (<http://ec.europa.eu/trade>).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 wordt een onderzoek geopend om te bepalen of de invoer in de Gemeenschap van uit Thailand verzonden handpallettrucks en essentiële onderdelen daarvan, dat wil zeggen chassis en hydraulische onderdelen, al dan niet van oorsprong uit Thailand en ingedeeld onder de GN-codes ex 8427 90 00 en ex 8431 20 00 (Taric-codes 8427 90 00 11 en 8431 20 00 11) de bij Verordening (EG) nr. 1174/2005, als gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 684/2008, ingestelde maatregelen ontwijkt. Handpallettrucks worden omschreven als toestellen met een door wielen ondersteunde hefvork die gebruikt worden om pallets te verplaatsen en die door een persoon te voet met behulp van een beweegbare dissel manueel geduwd, getrokken en gestuurd worden op een glad, vlak en hard oppervlak. De handpallettrucks zijn uitsluitend bestemd om ladingen met behulp van de als pomp gebruikte dissel hoog genoeg op te heffen om ze te kunnen verplaatsen. Ze hebben geen andere extra functies of gebruiksdoeleinden, zoals bijvoorbeeld i) ladingen verplaatsen en heffen om ze hoger te plaatsen of te helpen opslaan (hoogheffende pallettrucks), ii) pallets boven elkaar stapelen (stapelaars), iii) ladingen tot een werkplatform heffen (schaarpallettrucks) of iv) ladingen heffen en wegen (weegpallettrucks).

Artikel 2

Overeenkomstig artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 5, van Verordening (EG) nr. 384/96 wordt de douaneautoriteiten opgedragen de nodige maatregelen te nemen om de invoer van de in artikel 1 omschreven goederen te registreren.

De registratie wordt negen maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening beëindigd.

⁽¹⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

De Commissie kan de douaneautoriteiten bij verordening opdragen de invoer in de Gemeenschap niet langer te registreren indien de producten zijn vervaardigd door producenten die een vrijstelling van registratie hebben aangevraagd en van wie is gebleken dat zij de antidumpingmaatregelen niet ontwijken.

Artikel 3

1. Vragenlijsten moeten bij de Commissie worden aangevraagd binnen 15 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, dienen binnen 40 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie*, tenzij anders vermeld, contact met de Commissie op te nemen, hun standpunt uiteen te zetten en de Commissie de antwoorden op de vragenlijst en eventuele andere gegevens te doen toekomen.

3. Producenten in Thailand die vrijstelling wensen te verkrijgen van registratie van de invoer of van de maatregelen dienen binnen dezelfde termijn van 40 dagen een met bewijsmateriaal gestaafd verzoek in te dienen.

4. Binnen dezelfde termijn van 40 dagen kunnen belanghebbenden ook vragen door de Commissie te worden gehoord.

5. Opmerkingen over deze kwestie, verzoeken om een mondeling onderhoud, om vragenlijsten of om vrijstelling van registratie bij invoer of van de maatregelen moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon- en faxnummer van de belanghebbende. Alle schriftelijke opmerkingen, met inbegrip van de informatie waarom in deze verordening wordt verzoekt, antwoorden op de vragenlijst en correspondentie die als vertrouwelijk worden verstrekt, moeten van het opschrift „*Limited*” ⁽²⁾ zijn voorzien en moeten overeenkomstig artikel 19, lid 2, van de basisverordening vergezeld gaan van een niet-vertrouwelijke versie met het opschrift „*For inspection by interested parties*”.

Correspondentieadres van de Commissie:

Europese Commissie
 Directoraat-generaal Handel
 Directoraat H
 Kamer: N105 04/090
 B-1040 Brussel
 Fax (32-2) 295 65 05

⁽²⁾ Dit betekent dat het document uitsluitend voor intern gebruik bestemd is. Het document is beschermd krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43). Het document is vertrouwelijk in de zin van artikel 19 van de basisverordening en artikel 6 van de WTO-overeenkomst betreffende de toepassing van artikel VI van de GATT 1994 (antidumpingovereenkomst).

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 september 2008.

Voor de Commissie
Peter MANDELSON
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 924/2008 VAN DE COMMISSIE

van 19 september 2008

tot vaststelling van de kwantitatieve grens voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en isoglucose tot het einde van het verkoopseizoen 2008/2009

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening) ⁽¹⁾, en met name op artikel 61, eerste alinea, onder d), juncto artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 61, eerste alinea, onder d), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 mag suiker of isoglucose die boven het in artikel 7 van die verordening bedoelde quotum wordt geproduceerd, slechts worden uitgevoerd binnen de nog vast te stellen kwantitatieve grens.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 951/2006 van de Commissie ⁽²⁾ zijn uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor uitvoer buiten het quotum, met name ten aanzien van de afgifte van uitvoercertificaten. Met het oog op de mogelijkheden die zich op de uitvoermarkten kunnen voordoen, moet de kwantitatieve grens echter per verkoopseizoen worden vastgesteld.
- (3) Voor bepaalde communautaire suiker- en isoglucoseproducenten is uitvoer uit de Gemeenschap een belangrijk onderdeel van hun economische activiteiten en zij hebben ook buiten de Gemeenschap traditionele markten tot stand gebracht. Uitvoer van suiker en isoglucose naar deze markten zou ook zonder uitvoerrestituties economisch levensvatbaar kunnen zijn. Hiertoe dient een kwantitatieve grens voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker en isoglucose te worden vastgesteld, zodat de betrokken communautaire producenten hun traditionele markten kunnen blijven bevoorraden.
- (4) Voor het verkoopseizoen 2008/2009 wordt geraamd dat de markt vraag wordt gedekt wanneer de kwantitatieve grens voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker wordt vastgesteld op 650 000 ton, uitgedrukt in wittesukerequivalent, en wanneer die voor buiten het quotum geproduceerde isoglucose wordt vastgesteld op 50 000 ton, uitgedrukt in droge stof.

(5) De concurrentiepositie van producten die uit de Gemeenschap worden uitgevoerd naar bepaalde dichtbij gelegen bestemmingen en naar derde landen die communautaire producten een preferentiële behandeling bij invoer geven, is momenteel bijzonder gunstig. Bovendien moeten bepaalde dichtbij gelegen bestemmingen worden uitgesloten als in aanmerking komende bestemming voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker of isoglucose om het risico op fraude tot een minimum te beperken en misbruik in verband met eventuele wederinvoer of het opnieuw binnenbrengen in de Gemeenschap van de betrokken producten te voorkomen.

(6) Aangezien het geschatte risico op fraude met isoglucose vanwege de aard van het product lager is, moeten die landen van de Westelijke Balkan waarvan de autoriteiten een uitvoercertificaat moeten afgeven ter bevestiging van de oorsprong van de suiker- of isoglucoseproducten die naar de Gemeenschap worden uitgevoerd, wat isoglucose betreft, van deze uitsluiting worden uitgezonderd.

(7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Vaststelling van de kwantitatieve grens voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker**

1. Voor het verkoopseizoen 2008/2009, dat van 1 oktober 2008 tot en met 30 september 2009 loopt, bedraagt de in artikel 61, eerste alinea, onder d), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde kwantitatieve grens 650 000 ton voor de uitvoer zonder restitutie van buiten het quotum geproduceerde witte suiker van GN-code 1701 99.

2. Uitvoer binnen de in lid 1 vastgestelde kwantitatieve grens is toegestaan voor alle bestemmingen, met uitsluiting van:

- a) derde landen: Andorra, Liechtenstein, de Heilige Stoel (Vaticaanstad), San Marino, Kroatië, Bosnië en Herzegovina, Montenegro, Albanië, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en Servië, alsmede Kosovo krachtens Resolutie 1244/99 van de VN-Veiligheidsraad;

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 178 van 1.7.2006, blz. 24.

- b) gebieden van de lidstaten die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap: de Faeröer, Groenland, Helgoland, Ceuta, Melilla, de gemeenten Livigno en Campione d'Italia, en de gebieden van de Republiek Cyprus waarover de regering van de Republiek Cyprus niet feitelijk het gezag uitoefent;
- c) Europese grondgebieden waarvan de buitenlandse betrekkingen door een lidstaat worden behartigd en die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap: Gibraltar.
- b) gebieden van de lidstaten die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap: de Faeröer, Groenland, Helgoland, Ceuta, Melilla, de gemeenten Livigno en Campione d'Italia, en de gebieden van de Republiek Cyprus waarover de regering van de Republiek Cyprus niet feitelijk het gezag uitoefent;
- c) Europese grondgebieden waarvan de buitenlandse betrekkingen door een lidstaat worden behartigd en die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap: Gibraltar.

Artikel 2

Vaststelling van de kwantitatieve grens voor de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde isoglucose

1. Voor het verkoopseizoen 2008/2009, dat van 1 oktober 2008 tot en met 30 september 2009 loopt, wordt de in artikel 61, eerste alinea, onder d), van Verordening (EG) nr. 1234/2007 bedoelde kwantitatieve grens vastgesteld op 50 000 ton, uitgedrukt in droge stof, voor de uitvoer zonder restitutie van buiten het quotum geproduceerde isoglucose van de GN-codes 1702 40 10, 1702 60 10 en 1702 90 30.

2. Uitvoer binnen de in lid 1 vastgestelde kwantitatieve grens is toegestaan voor alle bestemmingen, met uitsluiting van:

- a) derde landen: Andorra, Liechtenstein, de Heilige Stoel (Vaticaanstad), San Marino, Bosnië en Herzegovina, Montenegro, Albanië en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië;

3. Uitvoer van de in lid 1 bedoelde producten is slechts toegestaan indien ze aan de voorwaarden van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 951/2006 voldoen.

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 oktober 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 september 2008.

Voor de Commissie
Mariann FISCHER BOEL
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 925/2008 VAN DE COMMISSIE

van 19 september 2008

inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 533/2007 geopende tariefcontingenten zijn ingediend voor vlees van pluimvee

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (Integrale-GMO-verordening) ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Gelet op Verordening (EG) nr. 533/2007 van de Commissie van 14 mei 2007 houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vlees van pluimvee ⁽³⁾, en met name op artikel 5, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 533/2007 zijn tariefcontingenten geopend voor de invoer van producten van de sector vlees van pluimvee.
- (2) De in de eerste zeven dagen van september 2008 voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008 ingediende invoercertificaataanvragen hebben, voor bepaalde contingenten, betrekking op een hoeveelheid die groter is dan de beschikbare hoeveelheid. Bijgevolg dient door vaststelling van de op de aangevraagde hoeveelheden toe te passen toewijzingscoëfficiënt te worden bepaald in hoeverre de invoercertificaten kunnen worden afgegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op de invoercertificaataanvragen die op grond van Verordening (EG) nr. 533/2007 zijn ingediend voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008, worden de in de bijlage bij de onderhavige verordening vastgestelde toewijzingscoëfficiënten toegepast.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 20 september 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 september 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 125 van 15.5.2007, blz. 9.

BIJLAGE

Nummer van de groep	Volgnummer	Toewijzingscoëfficiënt voor de invoercertificaataanvragen die zijn ingediend voor de deelperiode van 1.10.2008-31.12.2008 (in %)	Niet-aangevraagde hoeveelheden die moeten worden toegevoegd aan de deelperiode van 1.1.2009-31.3.2009 (in kg)
P1	09.4067	8,622108	—
P2	09.4068	23,785825	—
P3	09.4069	1,206287	—
P4	09.4070	14,423721	—

VERORDENING (EG) Nr. 926/2008 VAN DE COMMISSIE

van 19 september 2008

inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 539/2007 geopende tariefcontingenten zijn ingediend voor bepaalde producten in de sector eieren en ovoalbumine

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening) ⁽¹⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 2,Gelet op Verordening (EG) nr. 539/2007 van de Commissie van 15 mei 2007 houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van tariefcontingenten voor eieren en ovoalbumine ⁽³⁾, en met name op artikel 5, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 539/2007 zijn tariefcontingenten geopend voor de invoer van producten van de sector eieren en ovoalbumine.
- (2) De in de eerste zeven dagen van september 2008 voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008 ingediende invoercertificaataanvragen hebben, voor bepaalde contingenten, betrekking op een hoeveelheid die groter is dan de beschikbare hoeveelheid. Bijgevolg dient door vaststelling van de op de aangevraagde

hoeveelheden toe te passen toewijzingscoëfficiënt te worden bepaald in hoeverre de invoercertificaten kunnen worden afgegeven.

- (3) De in de eerste zeven dagen van september 2008 voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008 ingediende invoercertificaataanvragen hebben, voor bepaalde contingenten, betrekking op een hoeveelheid die kleiner is dan de beschikbare hoeveelheid. Bijgevolg dienen de hoeveelheden waarvoor geen aanvragen zijn ingediend, te worden vastgesteld en te worden toegevoegd aan de voor de volgende deelperiode vastgestelde hoeveelheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op de invoercertificaataanvragen die op grond van Verordening (EG) nr. 539/2007 zijn ingediend voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008, worden de in de bijlage bij de onderhavige verordening vastgestelde toewijzingscoëfficiënten toegepast.

2. De hoeveelheden waarvoor geen invoercertificaataanvragen zijn ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 539/2007 en die aan de voor de deelperiode van 1 januari tot en met 31 maart 2009 vastgestelde hoeveelheid moeten worden toegevoegd, zijn opgenomen in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 20 september 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 september 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 128 van 16.5.2007, blz. 19.

BIJLAGE

Nummer van de groep	Volgnummer	Toewijzingscoëfficiënt voor de invoercertificaataanvragen die zijn ingediend voor de deelperiode van 1.10.2008-31.12.2008 (in %)	Niet-aangevraagde hoeveelheden die moeten worden toegevoegd aan de deelperiode van 1.1.2009-31.3.2009 (in kg)
E1	09.4015	(¹)	67 500 000
E2	09.4401	46,235244	—
E3	09.4402	(²)	4 924 232

(¹) Niet van toepassing: de Commissie heeft geen enkele certificaataanvraag ontvangen.

(²) Niet van toepassing: de aanvragen hebben betrekking op een hoeveelheid die kleiner is dan de beschikbare hoeveelheid.

VERORDENING (EG) Nr. 927/2008 VAN DE COMMISSIE

van 19 september 2008

inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 1385/2007 geopende tariefcontingent zijn ingediend voor vlees van pluimvee

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening) ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1385/2007 van de Commissie van 26 november 2007 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad, wat betreft de opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor vlees van pluimvee ⁽³⁾, en met name op artikel 5, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

De in de eerste zeven dagen van september 2008 voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008 ingediende invoercertificaataanvragen hebben, voor bepaalde contingenten, betrekking op een hoeveelheid die groter is dan de beschikbare hoeveelheid. Bijgevolg dient door vaststelling van de op de aangevraagde hoeveelheden toe te passen toewijzingscoëfficiënt te worden bepaald in hoeverre de invoercertificaten kunnen worden afgegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op de invoercertificaataanvragen die op grond van Verordening (EG) nr. 1385/2007 zijn ingediend voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008, worden de in de bijlage bij de onderhavige verordening vastgestelde toewijzingscoëfficiënten toegepast.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 20 september 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 september 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 309 van 27.11.2007, blz. 47.

BIJLAGE

Nummer van de groep	Volgnummer	Toewijzingscoëfficiënt voor de invoercertificaataanvragen die zijn ingediend voor de deelperiode van 1.10.2008-31.12.2008 (in %)
1	09.4410	0,781217
2	09.4411	(¹)
3	09.4412	0,864805
4	09.4420	1,494472
5	09.4421	6,509981
6	09.4422	1,331328

(¹) Niet van toepassing: de Commissie heeft geen enkele certificaataanvraag ontvangen.

VERORDENING (EG) Nr. 928/2008 VAN DE COMMISSIE

van 19 september 2008

inzake de afgifte van invoercertificaten voor de aanvragen die tijdens de eerste zeven dagen van september 2008 in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 1384/2007 geopende tariefcontingent zijn ingediend voor vlees van pluimvee van oorsprong uit Israël

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (Integrale-GMO-verordening) ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1384/2007 van de Commissie van 26 november 2007 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2398/96 van de Raad, wat betreft de opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor de invoer in de Gemeenschap van producten van de sector vlees van pluimvee van oorsprong uit Israël ⁽³⁾, en met name op artikel 5, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

De in de eerste zeven dagen van september 2008 voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008 ingediende invoercertificaataanvragen hebben, voor het contingent met volgnummer 09.4092, betrekking op een hoeveelheid die groter is dan de beschikbare hoeveelheid. Bijgevolg dient door vaststelling van de op de aangevraagde hoeveelheden toe te passen toewijzingscoëfficiënt te worden bepaald in hoeverre de invoercertificaten kunnen worden afgegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op de invoercertificaataanvragen die op grond van Verordening (EG) nr. 1384/2007 zijn ingediend voor de deelperiode van 1 oktober tot en met 31 december 2008, worden de in de bijlage bij de onderhavige verordening vastgestelde toewijzingscoëfficiënten toegepast.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 20 september 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 september 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 309 van 27.11.2007, blz. 40.

BIJLAGE

Nummer van de groep	Volgnummer	Toewijzingscoëfficiënt voor de invoercertificaataanvragen die zijn ingediend voor de deelperiode van 1.10.2008-31.12.2008 (in %)
IL1	09.4092	10,916897
IL2	09.4091	(¹)

(¹) Niet van toepassing: de Commissie heeft geen enkele certificaataanvraag ontvangen.

II

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is)

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 mei 2008

betreffende de door Frankrijk toegekende steunmaatregel ten gunste van de bouw van het cruiseschip *Le Levant* (C 74/99 (ex NN 65/99))

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 5419)

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2008/746/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

brieven van 12 mei 1999 (A/33645) en 19 augustus 1999 (A/36449) heeft Frankrijk opmerkingen gemaakt.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

(2) Op basis van deze inlichtingen heeft de Commissie Frankrijk, bij schrijven van 2 december 1999 ⁽³⁾, in kennis gesteld van haar besluit de formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden ten aanzien van de steun voor de bouw van het cruiseschip *Le Levant*.

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

(3) In antwoord op dit besluit hebben de Franse autoriteiten opmerkingen gemaakt bij brieven van 12 januari 2000 (A/30357), 14 juni 2000 (A/34964), 30 april 2001 (A/33440) en 11 juni 2001 (A/34609). De Commissie heeft eveneens opmerkingen ontvangen van een belanghebbende, te weten de Compagnie des Iles du Levant (hierna: „CIL”), welke zijn doorgezonden aan de Franse autoriteiten, die hierop hebben gereageerd.

Gelet op Richtlijn 90/684/EEG van de Raad van 21 december 1990 betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 7,

(4) Bij Beschikking 2001/882/EG van de Commissie van 25 juli 2001 betreffende door Frankrijk toegekende staatssteun in de vorm van ontwikkelingshulp ten behoeve van het passagiersschip „Le Levant” dat gebouwd is door Alstom Leroux Naval om in Saint-Pierre-et-Miquelon te worden geëxploiteerd ⁽⁴⁾, werd de onderzoeksprocedure gesloten met de conclusie dat de staatssteun onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en werd Frankrijk gelast „... alle nodige maatregelen [te nemen] om ... [deze] steun stop te zetten en terug te vorderen van de investeerders, die de directe begunstigden van de steun en de huidige eigenaars van het passagiersschip zijn”.

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽²⁾, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) Na op de hoogte te zijn gebracht van de steunmaatregel die onderwerp is van de beschikking, heeft de Commissie de Franse autoriteiten bij brieven van 2 december 1998 en 4 juni 1999 om aanvullende inlichtingen verzocht. Bij

⁽¹⁾ PB L 380 van 31.12.1990, blz. 27.

⁽²⁾ PB C 33 van 5.2.2000, blz. 6 en PB C 23 van 1.2.2007, blz. 28.

⁽³⁾ PB C 33 van 5.2.2000, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB L 327 van 12.12.2001, blz. 37.

- (5) Beschikking 2001/882/EG werd bij arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 22 februari 2006 ⁽⁵⁾ nietig verklaard. Het Gerecht was met name van oordeel dat de motivering van de beschikking van de Commissie onvolledig was, zodat niet kon worden vastgesteld of alle bestanddelen van een steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, voorhanden waren.
- (6) Ten gevolge van het arrest van het Gerecht blijft de onderzoeksprocedure die bij beschikking van 2 december 1999 is ingeleid, geopend.
- (7) Op grond van de motivering van het arrest van het Gerecht en van nieuwe informatie waarvan de Commissie in kennis is gesteld, heeft de Commissie het passend geacht de Franse autoriteiten en de belanghebbenden op basis van artikel 88, lid 2, EG-Verdrag, opnieuw te verzoeken opmerkingen te maken. Het besluit tot inleiding van een formele onderzoeksprocedure van 2 december 1999 is derhalve aangevuld met een besluit van 6 december 2006 ⁽⁶⁾.
- (8) In antwoord op dit besluit hebben de Franse autoriteiten, nadat zij hadden verzocht om verlenging van de antwoordtermijn en deze werd verkregen, opmerkingen gemaakt bij brieven van 16 maart 2007 (A/32335) en 12 december 2007 (A/40301). Er zijn eveneens opmerkingen gemaakt door belanghebbenden, te weten door CIL, bij aangetekend schrijven van 21 maart 2007 (A/32446), en door de investeerders, die voormalig vennoten van de vennootschappen waren, ondersteund door de Bank ⁽⁷⁾, bij aangetekende brieven van 1 maart 2007 (A/31951) en 7 maart 2007 (A/32026).

II. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

1. De wet-Pons

- (9) De wet van 11 juli 1986 houdende wijziging van de financieringswet voor 1986, voorziet in belastingvermindering voor bepaalde investeringen in de Franse overzeese gebiedsdelen en departementen (de wet-Pons).
- (10) Frankrijk heeft deze maatregelen bij de Commissie aangemeld ter beoordeling van de verenigbaarheid met de voor staatssteun geldende communautaire voorschriften. Bij schrijven van 27 januari 1993 heeft de Commissie Frankrijk na onderzoek van de maatregelen in kennis gesteld van haar besluit geen bezwaar te maken uit hoofde van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag

(thans artikelen 87 en 88). De Commissie heeft echter eveneens aangegeven dat het toekennen van de desbetreffende steun onderworpen blijft aan de voorschriften en kaderregelingen van het Gemeenschapsrecht inzake bepaalde sectoren.

- (11) In de beschikking hebben de verwijzingen naar de wet-Pons betrekking op de bepalingen van artikel 238 bis HA I en III quater van de Franse belastingwet, de „Code Général des Impôts” (hierna: „CGI”), zoals deze van toepassing waren op 23 november 1996, die als volgt kunnen worden samengevat.

Artikel 238 bis HA I van de CGI

- (12) Op basis van artikel 238 bis HA I van de CGI mogen ondernemingen een bedrag van hun belastbare resultaten aftrekken dat overeenkomt met het totaalbedrag van de door hen gerealiseerde productieve investeringen in bepaalde overzeese departementen en gebiedsdelen van Frankrijk, waaronder Saint-Pierre-et-Miquelon ⁽⁸⁾. Dit artikel wijkt af van de algemene regel van de CGI, die aftrek van dergelijke bedragen van de belastbare resultaten van ondernemingen niet toestaat.

- (13) Artikel 238 bis HA III ter van de CGI bepaalt dat investeringen in bepaalde sectoren, waaronder de pleziervaart, slechts recht geven op de in lid I van dit artikel genoemde aftrek nadat hiervoor vooraf toestemming is verkregen van de minister van Financiën. Deze toestemming „peut être accordé, après qu'a été demandé l'avis du ministre des départements et territoires d'outre-mer, si l'investissement présente un intérêt économique pour le département dans lequel il est réalisé, s'il s'intègre dans la politique d'aménagement du territoire et de l'environnement et s'il garantit la protection des investisseurs et des tiers” (kan worden verleend nadat hierover advies is ingewonnen bij de minister van overzeese departementen en gebiedsdelen, mits de investering voor het betrokken departement of gebiedsdeel een economisch belang heeft, binnen het plaatselijke beleid inzake ruimtelijke ordening en milieu past en garanties biedt ter bescherming van beleggers en derden).

Artikel 238 bis HA III quater van de CGI

- (14) In de CGI is vastgelegd dat natuurlijke personen belasting betalen over hun inkomsten. Deze belasting wordt geheven over het netto-inkomen van de belastingplichtige, dat bestaat uit het totale netto-inkomen in een bepaald aantal inkomstencategorieën. Over het algemeen wordt het netto-inkomen uit de verschillende categorieën gevormd door de bezittingen, het vermogen en het inkomen van de belastingplichtige, alsmede door inkomsten uit winstgevende activiteiten die de belastingplichtige onderneemt, onder aftrek van met name eventuele verliezen die in een bepaald jaar in een van de inkomstencategorieën zijn geleden.

⁽⁵⁾ Zaak T-34/02, EURL Le Levant 001/Commissie, Jurispr. 2006, blz. II-267. Eerder diende Frankrijk een beroep in tot nietigverklaring van Beschikking 2001/882/EG, hetgeen is verworpen door het Hof van Justitie (arrest van 3 oktober 2002, zaak C-394/01, Frankrijk/Commissie, Jurispr. 2002, blz. I-8245).

⁽⁶⁾ PB C 23 van 1.2.2007, blz. 28.

⁽⁷⁾ De maatschappij in kwestie heeft verzocht haar naam niet openbaar te maken. In de beschikking wordt deze maatschappij derhalve aangeduid met „de Bank”.

⁽⁸⁾ Saint-Pierre-et-Miquelon is een archipel met een oppervlakte van 242 km² met ongeveer 6 500 inwoners. Dit overzeese gebiedsdeel van Frankrijk ligt voor de Canadese kust (op ongeveer 25 km afstand van Newfoundland).

(15) In artikel 156 1 bis van de CGI wordt echter bepaald dat aftrek in de categorie „bénéfices industriels et commerciaux” (handels- en nijverheidswinsten) niet is toegestaan voor „déficits provenant, directement ou indirectement, des activités relevant des bénéfices industriels ou commerciaux lorsque ces activités ne comportent pas la participation personnelle, continue et directe de l'un des membres du foyer fiscal à l'accomplissement des actes nécessaires à l'activité. Il en est ainsi, notamment, lorsque la gestion de l'activité est confiée en droit ou en fait à une personne qui n'est pas un membre du foyer fiscal par l'effet d'un mandat, d'un contrat de travail ou de toute autre convention.” (tekorten die rechtstreeks of onrechtstreeks voortvloeien uit industriële of handelsactiviteiten indien bij het uitvoeren van de noodzakelijke handelingen voor deze activiteiten geen sprake is van enige voortdurende en directe persoonlijke betrokkenheid van een van de leden van de fiscale eenheid. Dit geldt onder meer indien het beheer van de activiteit bij volmacht, arbeids-overeenkomst of andere overeenkomst in rechte of in feite is overgedragen aan een persoon die geen deel uitmaakt van de fiscale eenheid).

(16) In afwijking hiervan bepaalt artikel 238 bis HA III quater van de CGI dat de bepalingen in artikel 156 1 bis niet van toepassing zijn op tekorten die voortvloeien uit aftrek van investeringen bedoeld in lid I van genoemd artikel 238 bis HA en de exploitatie hiervan mits deze investeringen zijn gedaan na 1 januari 1996 en vooraf zijn goedgekeurd door de minister van Financiën volgens de voorwaarden van artikel 238 bis HA III ter.

2. De financiering van Le Levant

(17) In 1996 hebben de Bank en de Compagnie des Iles du Ponant (hierna: „CIP”) een constructie opgezet ter financiering van de bouw en de exploitatie van een luxe cruiseschip met een beperkte capaciteit (ongeveer 95 passagiers en 55 bemanningsleden) met de naam „Le Levant”. Betrokken partijen, te weten de Bank, CIP en CIL, een dochteronderneming van CIP die speciaal voor dit project is opgericht⁽⁹⁾, hebben deze constructie formeel vastgelegd in een protocol d.d. 9 december 1996.

(18) Hieronder volgt een globaal overzicht van de financieringsconstructie.

Gemeenschappelijke maritieme eigendom

(19) De Bank en CIL hebben een gemeenschappelijke maritieme eigendom gevormd (in de zin van wet 67-5 van 3 januari 1967 inzake de status van zeeschepen, gewijzigde versie) onder de naam „copropriété du navire Le Levant” (mede-eigendom van het zeeschip Le Levant), een constructie waarvan het hoofdkantoor is gevestigd te Nantes. Volgens de statuten hiervan had de mede-eigendom betrekking op „le financement, l'acquisition,

l'armement et l'exploitation d'un navire de croisières de luxe dénommé „Le Levant” (het financieren, aankopen, uitrusten en exploiteren van een luxe cruiseschip met de naam Le Levant). De gemeenschappelijke eigendom werd verdeeld in 740 mede-eigendomsrechten of „scheepsaandelen”, waarbij CIL heeft ingetekend op twee aandelen en de Bank op de 738 resterende aandelen.

(20) De mede-eigenaren kwamen overeen het schip te laten bouwen bij de scheepswerf Leroux & Lotz Naval in Frankrijk voor een prijs van 228 550 000 Franse frank (FRF) (ongeveer 35 miljoen EUR⁽¹⁰⁾). Het schip zou in 1998 moeten worden geleverd.

(21) CIL werd benoemd tot beheerder van de gemeenschappelijke eigendom en als zodanig, tegen een vergoeding, belast met de controle op de bouw van het schip en de exploitatie ervan na oplevering.

Belegging van de scheepsaandelen

(22) De Bank heeft haar 738 scheepsaandelen verkocht aan voor de inkomstenbelasting belastingplichtige investeerders die wilden profiteren van de fiscale voordelen van de wet-Pons. Elke investeerder heeft hiertoe een eenpersoonsonderneming opgericht, uitsluitend bestemd voor de aankoop van scheepsaandelen en de exploitatie van het schip in mede-eigendom („mederedervenootschappen”). Deze ondernemingen hadden de vorm van een eenpersoonsonderneming met beperkte aansprakelijkheid (entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée of EURL).

(23) Een EURL is fiscaal transparant en de enige vennoot ervan is een natuurlijke persoon. Het bedrijfsresultaat van de EURL is derhalve belast voor de inkomstenbelasting (in de categorie handels- en nijverheidswinsten) van de vennoot. Het is in voorkomende gevallen eveneens mogelijk de verliezen van de onderneming af te trekken van andere inkomsten, mits deze van dezelfde aard zijn. Op basis van de bepalingen van artikel 156 1^obis van de CGI kunnen verliezen op activiteiten die handels- en nijverheidswinsten kunnen genereren, in principe slechts worden afgetrokken indien bij het uitvoeren van de noodzakelijke handelingen voor deze activiteiten sprake is van persoonlijke betrokkenheid van een van de leden van de fiscale eenheid.

(24) Elke investeerder was verplicht in te schrijven op ten minste twee scheepsaandelen. De kosten bedroegen 636 216 FRF (ongeveer 100 000 EUR) per twee scheepsaandelen. De mederedervenootschappen financierden de aankoop van de scheepsaandelen (per twee stuks) als volgt:

— Een kapitaalbreng door de vennoot van 50 000 FRF (ongeveer 7 700 EUR).

⁽⁹⁾ CIL is een volle dochteronderneming van CIP. Laatstgenoemde staat garant voor alle verbintenissen die CIL aangaat voor de financiering van Le Levant. De Commissie constateert derhalve dat er geen reden is onderscheid tussen beide ondernemingen te maken. CIP en CIL zijn in de beschikking dan ook onderling uitwisselbaar.

⁽¹⁰⁾ Voor feiten die hebben plaatsgehad voor de invoering van de euro zijn de bedragen in Franse frank uitsluitend ter indicatie omgerekend in euro, waarbij een koers van 6,5 FRF per euro is gehanteerd.

- Een lening bij de Bank tegen een vast rentetarief van 8 % met een looptijd van zeven jaar vanaf 31 december 1996. Voor twee scheepsaandelen komt dit neer op een bedrag van 554 683 FRF (ongeveer 85 300 EUR).
 - Een evenredig aandeel van de door CIL gestelde waarborgsom voor elke mederedervennootschap als garantie voor een goed beheer van het gezamenlijke eigendom. Deze waarborgsom vertegenwoordigde een totaalbedrag van 40 000 000 FRF (ongeveer 6 150 000 EUR), 108 108 FRF (ongeveer 16 600 EUR) per twee scheepsaandelen, met een rente van 8 % per jaar, die gerekend vanaf 31 december 1996 eens per jaar werd gekapitaliseerd. Deze waarborgsom, de hoofdsom alsmede de gekapitaliseerde rente, was terugvorderbaar op 31 december 2003.
- (25) Na uitgifte van alle scheepsaandelen van de Bank werd de gemeenschappelijke maritieme eigendom gevormd door de mederedervennootschappen en CIL (als houder van twee scheepsaandelen).

Exploitatie van het schip

- (26) Volgens de constructie zou Le Levant vanaf de datum van oplevering tot eind 2003 als cruiseschip worden geëxploiteerd. De exploitatiewinsten en -verliezen zouden op basis van de statuten van de mede-eigendom over de mederedervennootschappen worden verdeeld naar rato van hun belang. Hier dient echter te worden vermeld dat de constructie was gebaseerd op de verwachting dat er gedurende de eerste vijf jaren van exploitatie van Le Levant aanmerkelijke verliezen zouden worden geleden ⁽¹¹⁾.
- (27) De kasbehoeften van de mederedervennootschappen vloeiden voort uit:
- de naar verwachting negatieve bedrijfsresultaten van het gemeenschappelijke eigendom,
 - de aflossingen en financieringskosten van de door de Bank goedgekeurde bancaire lening voor de aankoop van de scheepsaandelen, en

⁽¹¹⁾ Zo blijkt uit documenten die door de initiatiefnemers van het project „Le Levant” aan het beursbestuur (COB) zijn voorgelegd dat de medevennoten „... réinvestiront en théorie la quasi-totalité de leurs économies d'impôt, en souscrivant à des augmentations de capital annuelles des Sociétés Quirataires. Ces augmentations de capital seront réalisées de façon à permettre l'équilibre de la trésorerie des sociétés, sans toutefois y laisser des excédents” (in theorie nage-noeg hun gehele belastingbesparing zullen herbeleggen door in te schrijven op de jaarlijkse kapitaalverhoging van de mederedervennootschappen. Deze kapitaalverhoging zal zodanig worden gerealiseerd dat de liquiditeit van de vennootschappen in balans is zonder overschot). Voor wat betreft de liquiditeit van de mederedervennootschappen blijkt uit de „verwachte exploitatierekening van de mede-eigendom”, die deel uitmaakt van de aan de COB voorgelegde documentatie, dat het verwachte bedrijfsresultaat in de periode 1996-2003 elk jaar negatief is.

- de beheerskosten van de vennootschappen.

- (28) Deze kasbehoeften moesten worden gedekt door de investeerders die zich formeel verplichtten hun belastingvermindering, verkregen door aftrek van de exploitatieverliezen van het schip in gemeenschappelijke eigendom, ieder jaar te herbeleggen in de vorm van kapitaalverhoging van hun respectieve mederedervennootschappen (met uitzondering van het laatste jaar van exploitatie, waarin de investeerders de belastingbesparing mochten behouden). Deze herbelegging van belastingbesparingen vormde tijdens de exploitatiefase de enige vorm van financiering van de mederedervennootschappen.

Einde van de transactie

- (29) Middels wederzijdse overeenkomsten hebben de mederedervennootschappen zich verplicht de scheepsaandelen aan het einde van de exploitatiefase voor een totaalbedrag van 124 861 905 FRF (ongeveer 19 miljoen EUR) aan de Bank te verkopen (en de Bank heeft zich verplicht de aandelen voor dit bedrag te kopen). Dit „basisbedrag” kon echter variëren volgens een vooraf vastgestelde formule, afhankelijk van het werkelijk toegepaste belastingtarief in de hoogste schijf voor de inkomstenbelasting in de jaren 1997-2003. Het basisbedrag werd verminderd met het passief van de mederedervennootschappen op de datum van overdracht (grotendeels bestaand uit de door CIL gestelde waarborgsom en de gekapitaliseerde rente). Het nettobedrag werd geraamd op 56 494 213 FRF (ongeveer 8,7 miljoen EUR), te weten 153 101 FRF (ongeveer 23 500 EUR) per twee scheepsaandelen. Er was overeengekomen dat deze overdracht op 29 februari 2004 uiterlijk zou plaatsvinden.
- (30) Voorts hadden de Bank en CIL een wederzijdse overeenkomst waarin CIL zich verplichtte alle scheepsaandelen van de Bank te kopen voor een bedrag ter hoogte van het door de Bank betaalde bedrag. Deze overdracht, waarmee CIL wettelijk eigenaar van Le Levant werd, zou uiterlijk plaatsvinden op 29 februari 2004.

3. De goedkeuring door de Franse autoriteiten

- (31) De Bank en CIP hebben het onder paragraaf 2 beschreven project bij de Franse autoriteiten ingediend ter verkrijging van de benodigde goedkeuring voor toekenning van de fiscale voordelen op grond van de wet-Pons.
- (32) De minister van Financiën heeft bij goedkeuring van 26 november 1996, verleend op basis van artikel 238 bis HA III ter en quater van de CGI, besloten dat:
- de mederedervennootschappen gerechtigd zijn het investeringsbedrag in mindering te brengen op hun belastbaar inkomen in het boekjaar van aankoop van de scheepsaandelen (de totale belastingvermindering is vastgesteld op 228,5 miljoen FRF, vermeerderd met de eventuele vervoerskosten); en dat

— de bepalingen van artikel 156 1° bis van de CGI niet van toepassing zijn op verliezen voortvloeiend uit de aankoop en exploitatie van het schip (waardoor de vennoten van de mederedervenootschappen gerechtigd zijn deze verliezen van hun inkomsten af te trekken).

- (33) In de tekst van de goedkeuring hebben de Franse autoriteiten uitdrukkelijk kennis genomen van bepaalde elementen van de transactie, met name van het feit dat CIP en de Bank „garantiront ... aux porteurs des parts des sociétés constituées pour acheter les quirats, le rachat de leurs parts au terme de la 5ème année d'exploitation pour une valeur égale à 56,756 MF” (de deelnemende en voor de aankoop van scheepsaandelen opgerichte vennootschappen garanderen dat hun aandelen aan het einde van het 5e jaar van exploitatie worden teruggekocht voor een waarde ten belope van 56,756 miljoen Franse frank).
- (34) De goedkeuring werd verleend op voorwaarde dat de mederedervenootschappen hun mede-eigendomsaandelen gedurende vijf jaar aanhouden gerekend vanaf de datum van oplevering van het schip en dat het schip gedurende vijf jaar wordt geëxploiteerd in overzeese gebiedsdelen, met name vanuit Saint-Pierre-et-Miquelon. Gedurende deze zelfde periode waren de vennoten verplicht hun aandeel in de mederedervenootschappen aan te houden.
- (35) Verder blijkt uit het verzoek tot goedkeuring dat de Bank en CIP op de hoogte waren van het feit dat het gevraagde fiscale voordeel werd beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 87, EG-Verdrag ⁽¹²⁾. Toch hebben de Bank en CIP uitvoering gegeven aan de financieringsconstructie, ook al werd in het besluit tot goedkeuring niets vermeld over een eventuele aanmelding van de steun bij de Commissie overeenkomstig artikel 88 van het EG-Verdrag of over de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt.

4. Huidige situatie

- (36) Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, werd de financieringsconstructie van Le Levant, zoals beschreven onder paragraaf 2 uitgevoerd.
- (37) De diverse wederzijdse aankoop- en verkooptoezeggingen tussen partijen zouden volgens plan zijn nagekomen, waardoor CIL in januari 2004 voor een bedrag van 17 825 989 EUR eigenaar zou zijn geworden van alle scheepsaandelen van Le Levant.
- (38) De Commissie merkt op dat het in handen van één partij komen van alle aandelen van een schip volgens Frans recht leidt tot ontbinding van de gemeenschappelijke maritieme eigendom. De mederedervenootschappen

zouden in mei en juli 2004 zijn ontbonden en zijn doorgehaald in het handelsregister ⁽¹³⁾.

III. REDENEN VOOR DE INLEIDING VAN DE PROCEDURE

- (39) In haar besluiten tot inleiding van de procedure van 2 december 1999 en 6 december 2006 stelde de Commissie dat toepassing van de wet-Pons ter financiering van Le Levant heeft geleid tot een voordeel voor CIL en de vennoten van de mederedervenootschappen (hierna te noemen „de investeerders”), en dat dit voordeel in de vorm van belastingvermindering is bekostigd uit staatsmiddelen. Ten aanzien van de selectiviteit van dit voordeel stelde de Commissie dat toepassing van de wet-Pons selectief is, aangezien deze slechts geldt voor investeringen in bepaalde overzeese gebiedsdelen van Frankrijk. De Commissie was van oordeel dat de steun kon leiden tot oneerlijke concurrentie op de markt voor cruiseschepen, een markt die wordt gekenmerkt door handelsverkeer tussen de lidstaten. De Commissie heeft dan ook vastgesteld dat de betrokken maatregel kon worden aangemerkt als staatssteun.
- (40) Ten aanzien van de verenigbaarheid van deze steunmaatregel met de gemeenschappelijke markt, stelde de Commissie dat deze niet leek te voldoen aan de voorwaarden voor ontwikkelingshulp zoals bedoeld in artikel 4, lid 7, van Richtlijn 90/684/EEG. De Commissie twijfelde in het bijzonder aan de voorwaarde dat de werkelijke eigenaar van het schip dient te zijn gevestigd in het gebiedsdeel dat voor de ontwikkelingshulp in aanmerking komt, en aan het bestaan van een daadwerkelijke „ontwikkelingscomponent”.
- (41) Op grond van het bovenstaande heeft de Commissie een formele onderzoeksprocedure ingeleid.

IV. OPMERKINGEN VAN DE BELANGHEBBENDEN

- (42) De Commissie heeft opmerkingen ontvangen van CIL en van vertegenwoordigers van de investeerders, gesteund door de Bank.

1. Opmerkingen van CIL

- (43) In de eerste plaats trekt CIL de toepasselijkheid van Richtlijn 90/684/EEG in twijfel. CIL betoogt dat Richtlijn 90/684/EEG tot doel heeft grenzen te stellen aan de steunverlening waar in de Gemeenschap gevestigde scheepswerven direct of indirect van profiteren. Hieruit leidt zij af dat genoemde richtlijn slechts van toepassing is op steun waar een scheepswerf van profiteert. Aangezien de Commissie een dergelijk voordeel niet heeft aangetoond, kan de Commissie haar analyse van de steunverlening niet baseren op Richtlijn 90/684/EEG.

⁽¹²⁾ Verzoek tot goedkeuring van de Bank en CIP, d.d. 19 augustus 1996 (hierna te noemen „verzoek tot goedkeuring”), blz. 21-22.

⁽¹³⁾ Met uitzondering van twee EURL's die om technische redenen niet konden worden doorgehaald, maar die sinds 2 januari 2004 geen activiteiten meer ontplooiën.

- (44) In de tweede plaats bestrijdt CIL dat het hier gaat om staatssteun volgens de criteria van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag. Voor wat betreft het voordeel dat CIL zou hebben gehad bij het terugkopen van de scheepsaandelen van de investeerders, merkt CIL op dat zij deze aandelen van de medereders heeft teruggekocht voor een bedrag van 17 825 989 EUR. Dit bedrag is hoger dan de marktwaarde van het schip, die in juni 2004 door de gerenommeerde scheepsmakelaar Barry Rogliano Salles werd getaxeerd tussen 14,5 en 16,1 miljoen EUR. Het bedrag zou eveneens hoger zijn dan de prijs waar CIL het schip in juni 2004 voor heeft verkocht (15 322 581 EUR). De bewering van de Commissie dat CIL voordeel heeft genoten van het voor een lagere prijs terugkopen van de scheepsaandelen van de investeerders, is dus onjuist.
- (45) Ten aanzien van het voordeel dat CIL zou hebben gehaald uit de exploitatie van *Le Levant*, maakt CIL drie opmerkingen. In de eerste plaats acht zij het niet juist dat CIL wordt gezien als exploitant van het schip, aangezien zij slechts als beheerder optrad uit naam van de gemeenschappelijke eigenaren die gezamenlijk moeten worden aangemerkt als de werkelijke exploitant van het schip. Voorts merkt CIL op dat de Commissie niet heeft aangevoerd dat zij door de steunmaatregel bij de exploitatie van *Le Levant* een concurrentievoordeel heeft genoten ten opzichte van andere exploitanten, aangezien de Commissie de omvang van het aangevoerde voordeel niet heeft berekend.
- (46) Tot slot geeft CIL, ten aanzien van het criterium van de beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten, aan dat *Le Levant* een schip is met een beperkte capaciteit dat gedurende de eerste vijf jaren van exploitatie nooit is geëxploiteerd in de communautaire wateren, dat het schip in deze periode hoofdzakelijk Noord-Amerikaanse — dus extracommunautaire — gasten heeft ontvangen en dat er in deze niche geen enkele Europese concurrent aanwezig was. CIL vraagt zich derhalve af of kan worden gesteld dat de exploitatie van *Le Levant* het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig heeft kunnen beïnvloeden.
- (47) CIL heeft in haar hoedanigheid van medereder bovendien geen voordeel gehad van de steunmaatregel, aangezien zij als buiten het moederland Frankrijk gevestigde onderneming geen belasting betaalt in Frankrijk en derhalve geen belasting kon aftrekken.
- aanvullende besluit van 2 december 2006 moet dan ook worden gezien als een besluit tot inleiding *ex novo*.
- (49) De investeerders zijn voorts van mening dat het aanvullende besluit van 6 december 2006 een aantal fouten en onvolkomenheden bevat, die corresponderen met de in het arrest van het Gerecht van 22 februari 2006 genoemde lacunes, met name inzake de economische betrekkingen tussen de investeerders, de Bank en CIL.
- (50) De investeerders onderstrepen dat zij een door de Bank voorgestelde toetredingsovereenkomst zijn aangegaan met het doel fiscaal voordeel te genieten. Zij benadrukken dat zij geen enkele kwalificatie hebben voor het uitvoeren van activiteiten in de cruisescheepvaart, aangezien de meesten van hen managers, vrije beroepsbeoefenaars (artsen, apothekers, advocaten, deurwaarders, notarissen) of gepensioneerd zijn. Hoewel het formeel gezien juist is dat zij vennoten waren in mederedervennootschappen, zijn deze vennootschappen, zonder andere activa dan scheepsaandelen, nooit ondernemingen geweest in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag. De investeerders zouden geen economische subjecten zijn geweest die de risico's van een economische activiteit droegen, doch slechts inschrijvers op een financieel product met een door de opstellers van de constructie gegarandeerd minimum rendement. Hieruit volgt dat noch de investeerders, noch hun mederedervennootschappen, noch de gemeenschappelijk eigendom waarin zij waren verenigd, begunstigen van staatssteun konden zijn, aangezien zij geen economische activiteit uitoefenden.
- (51) De investeerders zijn voorts van oordeel dat de Commissie een vergissing heeft begaan met het toepassen van Richtlijn 90/684/EEG op de betrokken steunmaatregel. Zij zijn van oordeel dat genoemde richtlijn slechts van toepassing is op de steun waarvan de bouwer van een schip (de scheepswerf) heeft geprofiteerd, wat in casu door de Commissie is uitgesloten. De investeerders oordelen derhalve dat de conclusie van de Commissie toe te schrijven is aan een te oppervlakkig onderzoek en dat een grondiger bestudering van de feiten had uitgewezen dat de verleende steun een voordeel heeft opgeleverd voor de scheepswerf. Door het verkrijgen van de opdracht kreeg de in financiële moeilijkheden verkerende scheepswerf nieuw leven ingeblazen. Aangezien het schip niet was gebouwd zonder de door de wet-Pons mogelijk gemaakte financiële constructie, hebben de fiscale voordelen in kwestie wel degelijk een financieel voordeel opgeleverd voor de werf.

2. Opmerkingen van de investeerders

- (48) De investeerders voeren in de eerste plaats aan dat de door de Commissie gevolgde procedure onrechtmatigheden bevat. Zo zou het besluit tot inleiding van 2 december 1999 nietig zijn geworden doordat het definitieve besluit waaraan het onlosmakelijk is verbonden, bij arrest van het Gerecht van 22 februari 2006 nietig is verklaard. De aanvulling van het besluit tot inleiding van de Commissie van 6 december 2006 is derhalve niet geldig. Volgens de procedureregels had de Commissie een nieuw besluit tot inleiding moeten aannemen en het

V. OPMERKINGEN VAN FRANKRIJK

- (52) De Franse autoriteiten merken allereerst op dat de wet-Pons tot doel heeft overzeese *ondernemingen* te steunen bij de ontwikkeling van hun activiteiten ter compensatie van de specifieke beperkingen waarmee zij worden geconfronteerd. Het gaat dus geenszins om steunverlening aan de scheepsbouw en er is in het kader van dit project ook geen enkele directe steun aan de scheepsbouw verleend.

- (53) In dit kader merken de Franse autoriteiten eveneens op dat indien de financiering van het schip middels de wet-Pons noodzakelijkerwijs geschiedt via een externe constructie van in een gemeenschappelijke maritieme eigendom verenigde investeerders die het schip ter beschikking stellen van een feitelijke exploitant, deze investeerders slechts moeten worden beschouwd als inschrijvers op een „kant-en-klaar” financieel product waarvan de rentabiliteit belastbaar is en waarbij de steun naar de exploitant gaat, die de werkelijke begunstigde is voor zover de regeling na afloop voorziet in aankoop van het schip onder gunstige voorwaarden. De Franse autoriteiten betwisten derhalve formeel dat de investeerders de begunstigten van de staatssteun zijn.
- (54) Ten aanzien van de selectiviteit van de steun betwisten de Franse autoriteiten het regelmatig door de Commissie aangehaalde argument dat de autoriteiten terughoudend moeten zijn bij het verlenen van de vereiste goedkeuring voor fiscale voordelen op grond van de wet-Pons. De Franse autoriteiten benadrukken allereerst dat dit aspect deel uitmaakt van de wet-Pons, die zonder voorbehoud door de Commissie is goedgekeurd. Vervolgens spreken de Franse autoriteiten hun verbazing uit over het feit dat de criteria voor het verlenen van goedkeuring als „vaag” kunnen worden bestempeld, hoewel deze nader worden verklaard in een bestuurlijke toelichting en ze identiek zijn aan de criteria in de wet-Paul en de wet-Girardin, beide regelingen voor staatssteun en beide zonder voorbehoud op dit punt goedgekeurd door de Commissie ⁽¹⁴⁾.
- (55) De Franse autoriteiten geven voorts aan dat de steun niet ten goede is gekomen aan de scheepsbouw (en meer in het bijzonder niet aan de scheepswerf waar Le Levant is gebouwd) en dat Richtlijn 90/684/EEG derhalve niet van toepassing is.
- (56) Maar ook al zou de steunmaatregel worden gezien in het licht van Richtlijn 90/684/EEG, dan nog zijn de Franse autoriteiten van mening dat wordt voldaan aan de voorwaarden om de betwiste steun aan te merken als ontwikkelingshulp in de zin van artikel 4, lid 7, van genoemde richtlijn. De Franse autoriteiten voeren hiervoor onderstaande argumenten aan.
- (57) Voor wat betreft de voorwaarde dat de feitelijke eigenaar in het ontvangende land moet zijn gevestigd en dat de begunstigde onderneming geen niet-operationele dochteronderneming van een buitenlandse onderneming mag zijn, voeren de Franse autoriteiten aan dat CIL moet worden beschouwd als feitelijke eigenaar van het schip en als werkelijke begunstigde van de steun. Zij baseren zich hierbij op het onderzoek van de Commissie in de vergelijkbare zaak „Renaissance” ⁽¹⁵⁾. Aangezien CIL is gevestigd te Wallis-en-Futuna, een Frans overzees gebiedsdeel dat in aanmerking komt voor ontwikkelingshulp, is aan de vestigingsvoorwaarde voldaan. Omdat CIL bovendien de exploitatie van het schip volledig verzorgt, kan zij niet worden aangemerkt als niet-operationele dochteronderneming.
- (58) Met betrekking tot de „ontwikkelingscomponent” voeren de Franse autoriteiten de volgende overwegingen aan:
- In de eerste plaats zijn de Franse autoriteiten van oordeel dat de steun moet worden gezien in samenhang met de specifieke omstandigheden op Saint-Pierre-et-Miquelon, te weten de grote afstand, de moeizame exploitatieomstandigheden vanwege het klimaat en de geografische ligging, en met name de economische en sociale situatie van de archipel door de „monocultuurcrisis” in de visserij. In dit verband onderstrepen de Franse autoriteiten het belang van stimulering van de lokale economie door de diversificatie van het toerisme, en wijzen zij erop dat de exploitatie van Le Levant een van de weinige projecten is die hieraan kan bijdragen.
 - Voorts wijzen de Franse autoriteiten er met het oog op de werkgelegenheid op dat zestien bewoners van Saint-Pierre-et-Miquelon gedurende de eerste vijf jaren van exploitatie op het schip werkzaam zijn geweest. Het bedrag dat in de archipel is uitgegeven en dat verband houdt met de exploitatie van het schip in de jaren 1999 tot 2003, wordt in totaal geschat op 3 328 891 EUR. Bij dit bedrag moeten volgens de Franse autoriteiten nog bedragen worden opgeteld die tijdens de cruises zijn uitgegeven op ligdagen in andere gebiedsdelen die in aanmerking komen voor ontwikkelingshulp.
- (59) Tot slot zijn de Franse autoriteiten van oordeel dat de omvang van de steun niet moet worden beoordeeld op basis van de absolute waarde, maar op basis van de relatieve waarde. De effecten van de steun moeten worden gemeten in relatie tot de omvang van de economie van de archipel en het economische potentieel ervan.

VI. ANTWOORD VAN DE FRANSE AUTORITEITEN OP DE OPMERKINGEN VAN DE BELANGHEBBENDEN

- (60) De opmerkingen van betrokken derden zijn doorgegeven aan de Franse autoriteiten, die daarover geen aanvullende opmerkingen hebben gemaakt.

⁽¹⁴⁾ Zie voor de wet-Paul de beschikking van de Commissie van 3 december 2001 (PB C 30 van 2.2.2002, blz. 13) en voor de wet-Girardin de beschikking van de Commissie van 11 november 2003 (PB C 16 van 22.1.2004, blz. 24).

⁽¹⁵⁾ Beschikking 1999/719/EG van de Commissie van 30 maart 1999 inzake de staatssteun die Frankrijk voornemens is om bij wijze van ontwikkelingshulp te verlenen voor de verkoop van twee passagiersschepen die door Chantiers de l'Atlantique worden gebouwd en door Renaissance Financial in Frans-Polynesië worden geëxploiteerd (PB L 292 van 13.11.1999, blz. 23).

VII. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

1. De procedure

- (61) Allereerst dienen de bezwaren van de zijde van de investeerders inzake procedurele onregelmatigheden te worden weggenomen.
- (62) De Commissie deelt niet de mening dat de nietigverklaring van Beschikking 2001/882/EG door het Gerecht eveneens leidt tot de nietigheid van het besluit tot inleiding van 2 december 1999. Uit vaste rechtspraak blijkt dat nietigverklaring van een handeling van een communautaire instelling niet noodzakelijkerwijs leidt tot nietigverklaring van handelingen die dienden ter voorbereiding van die handeling ⁽¹⁶⁾.
- (63) Het is aan de instelling waarvan de handeling nietig is verklaard om alle benodigde maatregelen te nemen, zowel ten aanzien van de beschikking als van de motieven in het vernietigingsarrest, om de tekortkomingen die tot vernietiging hebben geleid te herstellen. In dit geval heeft het Gerecht Beschikking 2001/882/EG nietig verklaard omdat de Commissie in gebreke is gebleven ten aanzien van de rechten van verweer en van de verplichting haar conclusies over het bestaan van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, te motiveren.
- (64) Ten aanzien van de voorbereiding van de definitieve beschikking in onderhavige zaak gelast het Gerecht de Commissie de benodigde maatregelen van onderzoek te nemen teneinde het recht op verweer van de betrokken lidstaat en de belanghebbenden volledig te eerbiedigen. Dit houdt geenszins in dat het besluit tot inleiding van 2 december 1999 als nietig wordt beschouwd en is uitgesloten van de procedure, zoals de investeerders lijken te denken. De Commissie kan ermee volstaan de onvolkomenheden in het besluit op zodanige wijze aan te passen en aan te vullen dat de Franse autoriteiten en de belanghebbenden in de gelegenheid worden gesteld te reageren zoals voorzien in artikel 88, lid 2, EG-Verdrag ⁽¹⁷⁾. Hieraan is genoegzaam voldaan met het aanvullende besluit van 6 december 2006.

2. Bestaan van staatssteun

- (65) Naar aanleiding van de formele onderzoeksprocedure en rekening houdend met de argumenten van de zijde van de Franse autoriteiten en de belanghebbenden, stelt de Commissie dat de fiscale voordelen met betrekking tot de bouw en de exploitatie van Le Levant worden aange merkt als steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, volgens welk „... steunmaatregelen van de

staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar [zijn] met de gemeenschappelijke markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt”.

- (66) Om een nationale maatregel te kunnen kwalificeren als staatssteun moet aan alle onderstaande voorwaarden zijn voldaan: 1. de maatregel in kwestie kent een voordeel toe dat wordt bekostigd uit staatsmiddelen, 2. dit voordeel is selectief, dat wil zeggen dat slechts bepaalde ondernemingen of bepaalde producties worden begunstigd, en 3. de betreffende maatregel vervalst de mededinging of dreigt deze te vervalsen en kan het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden ⁽¹⁸⁾.
- (67) Het is dienstig de redenen uiteen te zetten op grond waarvan gesteld kan worden dat de genomen fiscale maatregelen in verband met de bouw van Le Levant aan deze voorwaarden voldoen.
- 2.1. *Ten aanzien van het toekennen van een voordeel bekostigd uit staatsmiddelen*
- (68) De ter zake toegepaste bepalingen van de wet-Pons vormen een uitzondering op de algemene Franse belastingwet en bevoordelen de belastingplichtigen waarop ze van toepassing zijn voor zover zij de mogelijkheid krijgen hogere bedragen af te trekken dan gebruikelijk. Door het verlenen van dit voordeel ziet Frankrijk af van belastinginkomsten, hetgeen leidt tot een vermindering van de staatsmiddelen. Het voordeel wordt derhalve bekostigd uit staatsmiddelen.
- (69) Het voordeel wordt toegekend op basis van het besluit tot goedkeuring van het Franse ministerie van Financiën van 23 november 1996. Volgens dit goedkeuringsbesluit wordt het voordeel van artikel 238 bis HA III ter en quater van de CGI toegewezen „à la copropriété maritime du navire Le Levant” (aan de gemeenschappelijke maritieme eigendom van het schip Le Levant).

- (70) Over de resultaten van de gemeenschappelijke maritieme eigendom is echter belasting verschuldigd op het niveau van de mederedervennootschappen die de gemeenschappelijke eigendom vormen, en het zijn deze zelfde EURL's die de mogelijkheid krijgen het aankoopbedrag van de scheepsaandelen in mindering te brengen op hun fiscale resultaten (op basis van artikel 238 bis HA I van de CGI).

⁽¹⁶⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 12 november 1998 in de zaak C-415/96, Spanje/Commissie, Jurispr. 1998, blz. I-6993, punt 32.

⁽¹⁷⁾ Zie hiervoor het arrest van het Hof van Justitie in bovengenoemde zaak C-415/96, met name punt 33 en 34.

⁽¹⁸⁾ Zie bijvoorbeeld het arrest van het Hof van Justitie van 10 januari 2006 in de zaak C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze, Jurispr. 2006, blz. I-289, punt 129.

- (71) De investeerders profiteren van de afwijking van artikel 156 1° bis van de CGI, verleend op basis van artikel 238 bis HA III quater van de CGI, doordat de resultaten van de mederedervennootschappen voor de inkomstenbelasting worden belast op grond van hun fiscale transparantie. De verleende voordelen hebben derhalve een direct financieel gevolg voor de investeerders in de vorm van een belastingvermindering, doordat ze op grond van de afwijkende regeling van de wet-Pons aftrekposten kunnen opvoeren.
- (72) Hierbij dient te worden opgemerkt dat de investeerders niet vrij over de belastingvermindering konden beschikken, maar dat deze volgens de opgestelde constructie, en met instemming van de Franse autoriteiten middels het goedkeuringsbesluit, een vooraf vastgestelde bestemming had. De investeerders waren immers gehouden aan de investeringsvoorwaarde nagenoeg de gehele belastingvermindering te herinvesteren in de mede-eigendom, in de vorm van kapitaalverhoging van hun respectieve mederedervennootschappen, ter dekking van de aankoopkosten en de exploitatieverliezen van Le Levant (zie overweging 27).
- (73) Teneinde vast te stellen wie de werkelijke begunstigen zijn, is grondig onderzoek vereist naar de onderlinge verhoudingen bij de aankoop en de exploitatie van Le Levant.
- (74) In eerste instantie wordt erop gewezen dat uit het door CIP ingediende verzoek tot goedkeuring blijkt dat „l'acquisition d'un paquebot” (de aankoop van een passagierschip) het doel van de constructie was ⁽¹⁹⁾.
- (75) Welnu, „la CIP ne dispose pas des moyens financiers nécessaires pour supporter le coût d'acquisition du Levant dans le cadre d'un financement classique (crédit hypothécaire)” (CIP beschikt niet over voldoende middelen om de aankoop van Le Levant middels een gebruikelijke financiering (hypothecaire lening) te bekostigen). CIP stelt derhalve voor het schip te financieren „dans le cadre d'un financement bénéficiant des aides fiscales à l'investissement outre-mer” (middels een financieringsconstructie waarbij gebruik wordt gemaakt van fiscale steun voor investeringen in overzeese gebiedsdelen), die is gebaseerd op „un schéma de financement fondé sur la constitution d'une copropriété maritime” (een financieringsregeling middels de vestiging van gemeenschappelijke maritieme eigendom). Hiertoe doet de Bank „proposera à sa clientèle d'acquérir des parts de la Copropriété” (haar klanten een voorstel om aandelen in de mede-eigendom te kopen), en „procèdera à un appel public à l'épargne...” (zal zij een openbaar aanbod doen om spaargelden uit het publiek aan te trekken) ⁽²⁰⁾.
- (76) Het is dus duidelijk dat de constructie was bedoeld om CIP in de gelegenheid te stellen een schip in eigendom te verkrijgen en dat de rol van de door de Bank geworven investeerders beperkt bleef tot financiering hiervan.
- (77) De gekozen financiële constructie is, zoals zeer gebruikelijk bij overzeese „gedefiscaliseerde” investeringen ⁽²¹⁾, een
- externe financiering waarbij een onderneming die een kapitaalgoed wil verwerven maar daarvoor zelf niet over de benodigde middelen beschikt, een beroep doet op externe investeerders die het kapitaalgoed verwerven en dit ter beschikking stellen aan een beheerder die het goed gebruikt en er aan het einde van de bij wet bepaalde exploitatieperiode eigenaar van wordt. Bij een dergelijke constructie wordt het fiscale voordeel deels overgedragen aan de verkrijger, terwijl het overige deel toe komt aan de investeerder die op deze wijze verzekerd is van een rendement op zijn investering. De overdracht van het voordeel aan de verkrijger vindt doorgaans plaats via een vermindering van de verschuldigde huur gedurende de exploitatieperiode („huurconstructie”).
- (78) De Commissie heeft zich in de zaken „Club Med” ⁽²²⁾ en „Renaissance” ⁽²³⁾ reeds gebogen over vergelijkbare constructies, waarbij op basis van de wet-Pons gebruik werd gemaakt van staatssteun voor de financiering van cruiseschepen. Met name laatstgenoemde zaak is hier relevant door de vergelijkbare financieringsconstructie. In beide zaken is sprake van investeerders die profiteren van een belastingvermindering, die deel uitmaken van een constructie van mede-eigendom, die een cruiseschip kopen voor overzeese exploitatie gedurende een vastgestelde termijn door een beheerder (Renaissance of CIL) die zich jegens de investeerders verplicht het schip aan het einde van de exploitatieperiode van hen te kopen.
- (79) In de zaak „Renaissance” werd het schip aan de exploitant verhuurd en kwam de belastingvermindering waar de investeerders op basis van de wet-Pons van profiteerden, ten goede aan de exploitant middels een verlaging van de huur volgens de klassieke huurconstructie zoals beschreven in overweging 77. De Franse autoriteiten hebben opgemerkt dat deze constructie het mogelijk maakt „la rétrocession effective de l'aide fiscale pour l'exploitant” (het belastingvoordeel aan de exploitant ten goede te laten komen). De Commissie (die in haar besluit tot inleiding stelt dat de investeerders de directe begunstigen en de begunstigen van de kwantificeerbare steun zijn ⁽²⁴⁾) heeft vastgesteld dat „RF [Renaissance] est le bénéficiaire réel de l'aide et, étant donné que RF est obligée de racheter les navires, elle peut en être considérée comme le propriétaire effectif” (RF [Renaissance] de werkelijke begunstigde van de steun is en, gezien het feit dat RF verplicht is de schepen over te nemen, deze kan worden beschouwd als de feitelijke eigenaresse). De Commissie heeft in deze zaak dus onderscheid gemaakt tussen de investeerders als directe begunstigen van de steun en de „werkelijke” begunstigde (in de zin van de regelgeving inzake staatssteun), aan wie de fiscale voordelen deels werden overgedragen middels een verlaging van de huurprijs die op grond van de marktwaarde van het schip reëel zou zijn ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁹⁾ Verzoek tot goedkeuring, blz. 11.

⁽²⁰⁾ Verzoek tot goedkeuring, blz. 11 en 15.

⁽²¹⁾ Zie het informatieve verslag namens de Franse commissie voor financiën, begrotingscontrole en economische rekeningen inzake defiscalisatie in de overzeese departementen en gebiedsdelen (Senaat, gewone zitting van 2002-2003, verslag nr. 51, behorend bij de notulen van de zitting van 7 november 2003).

⁽²²⁾ PB C 279 van 25.10.1995, blz. 3.

⁽²³⁾ Voornoemde Beschikking 1999/719/EG.

⁽²⁴⁾ PB C 307 van 7.10.1998, blz. 6.

⁽²⁵⁾ Deze benadering wordt overigens ook door de Commissie gevolgd in de meer recente zaak „GIE fiscaux” (fiscale GIE's of economische samenwerkingsverbanden): Beschikking 2007/256/EG van de Commissie van 20 december 2006 betreffende de door Frankrijk uit hoofde van artikel 39 CA van de Code général des impôts ten uitvoer gelegde steunmaatregel (PB L 112 van 30.4.2007, blz. 41), punt 101 tot en met 103.

- (80) In de zaak *Le Levant* werden de fiscale voordelen van de investeerders (directe begunstigten) op een andere manier aan CIL overgedragen. Terwijl de investeerders in de zaak „Renaissance” de schepen aan de exploitant verhuurden, kon CIL formeel slechts als beheerder over het schip beschikken, aangezien de partners in de mede-eigendom formeel eigenaar van het schip waren. Er is dus a priori geen sprake van een huurovereenkomst die overheveling van het belastingvoordeel middels verlaging van de huur mogelijk maakt.
- (81) De overdracht van het belastingvoordeel aan CIL vindt als volgt plaats:
- (82) De aankoopkosten en het exploitatieverlies van het schip worden opgevoerd als verliezen van de EURL's van de mede-eigenaars. Dankzij de financiële regeling van de wet-Pons kunnen de investeerders deze verliezen voor de inkomstenbelasting in mindering brengen op hun andere belastbare inkomsten. Dit levert hen een concrete fiscale besparing op die in de zin van het Gemeenschapsrecht kan worden beschouwd als afkomstig uit staatsmiddelen. In plaats van deze fiscale besparing zelf te houden, hebben de investeerders zich verplicht het grootste deel ervan aan te wenden voor het dekken van de verliezen van de EURL's.
- (83) Normaal gesproken zou een investeerder de rentabiliteit van zijn investering (in casu het schip) bewaken door zich te verzekeren van een rendement op zijn investering die de aankoopkosten dekt en daarnaast een behoorlijke winst oplevert. Bij de huurconstructie in de zaken „Club Med” en „Renaissance” wordt dit rendement gerealiseerd middels de huur die door de verkrijger wordt betaald (deze huur was desondanks gunstig voor de verkrijger, aangezien een deel van het fiscale voordeel aan hem werd overgedragen in de vorm van een lagere, niet-marktconforme huurprijs).
- (84) In een gebruikelijk scenario zouden de kosten (zoals de huurprijs of de totale verliezen) ten laste komen van CIL en niet van de investeerders. In de onderhavige constructie worden deze kosten echter afgewenteld op de EURL's en vervolgens via het mechanisme van verzoeken om bijdragen verhaald op de staat middels fiscale besparingen die in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, worden aangemerkt als staatsmiddelen. Op een vergelijkbare wijze is CIL vrijgesteld van de kosten van exploitatie van het schip die zij normaal gesproken zou moeten dragen. Gelet op deze overwegingen constateert de Commissie dat de voordelen van de investeerders worden overgedragen aan CIL. Er dient hier echter te worden opgemerkt dat het fiscale voordeel niet volledig aan CIL wordt overgedragen. Op basis van de financieringsconstructie behouden de investeerders zelf de belastingvermindering over 2003, het laatste jaar van exploitatie.
- (85) Hoewel de constructie anders is dan die in de zaak „Renaissance”, is het resultaat vergelijkbaar. Net als in de zaak „Renaissance” heeft CIL tot het moment van levering het werkelijke vruchtgebruik van *Le Levant*, waarmee zij vooruitloopt op de formele eigendom van het schip die pas bij afloop van de constructie ingaat. Ook wordt het schip net als in de zaak „Renaissance” ter beschikking van CIL gesteld zonder dat zij hiervan de werkelijke kosten moet dragen, aangezien er geen enkele financiële tegenprestatie van haar wordt gevraagd. Op deze manier blijven de kosten die de exploitatie van het schip normaliter met zich mee zou brengen beperkt, wat een financieel voordeel voor CIL betekent.
- (86) Het feit dat de investeerders het schip kosteloos ter beschikking van CIL kunnen stellen, is te danken aan de fiscale voordelen die zij genieten op grond van de wet-Pons, op basis waarvan zij, via hun EURL, zowel de aankoopkosten van het schip als de verliezen van hun EURL, die hoofdzakelijk bestaan uit de aflossing van de hoofdsom van en rente op de lening van de bank voor de aankoop van de scheepsaandelen, van hun belastbare inkomen kunnen aftrekken. Het aftrekbare resultaat van de EURL's omvat tevens hun respectieve aandeel in het bedrijfsresultaat van *Le Levant* binnen de door CIL gegarandeerde grenzen.
- (87) Deze constructie en de dekking van de kosten van de financiering en, in elk geval gedeeltelijk, van de exploitatie van *Le Levant* door de investeerders middels het mechanisme van verplichte verzoeken om bijdragen ten gunste van de EURL's, is bedoeld om CIL te laten profiteren van de voordelen die op basis van de wet-Pons worden verleend. Deze overdracht van steun is vermeld in het verzoek tot goedkeuring en is derhalve door de Franse autoriteiten goedgekeurd. Doordat de investeerders de steun overdragen aan de partners in de mede-eigendom, ondersteunen zij de exploitatie van *Le Levant* door CIL. Zonder deze constructie zou de exploitatie van het schip door CIL economisch niet haalbaar zijn geweest.
- (88) De investeerders profiteren aan het einde van de financieringsoperatie doordat hun scheepsaandelen worden teruggekocht en doordat ze de belastingbesparing over 2003, het laatste jaar van exploitatie, mogen behouden (dat niet is bezwaard door een verplicht verzoek om bijdragen).
- (89) Er is dus sprake van een verdeling van staatsmiddelen (bestaande uit belastingbesparingen van de investeerders) tussen CIL, waaraan het grootste deel van de steun wordt overgedragen, en de investeerders. Het gedeelte van het belastingvoordeel dat aan CIL wordt overgedragen, bestaat uit het totaalbedrag van de verzoeken om bijdragen van de investeerders ten laste van de EURL's.
- (90) De opmerkingen van CIL dat de Commissie niet heeft aangetoond dat de steunmaatregel heeft geleid tot een concurrentievoordeel bij de exploitatie van *Le Levant* ten opzichte van andere exploitanten, houden dus geen stand.

(91) Uit de informatie waar de Commissie over beschikt, blijkt niet dat er bij de verkoop van Le Levant in januari 2004 sprake is geweest van een schenkingselement ten faveure van CIL. Volgens CIL lag de verkoopprijs zelfs hoger dan de door een onafhankelijke scheepsmakelaar getaxeerde marktwaarde van het schip. De Commissie beschikt niet over andere elementen die deze informatie kan ontcrachten.

2.2. *Ten aanzien van de kwalificatie „onderneming” met betrekking tot de begunstigden van de staatsmiddelen*

(92) Een aanvullende voorwaarde voor de kwalificatie van staatssteun is dat de steun ten goede komt aan bepaalde *ondernemingen* (of bepaalde producties). Het begrip „onderneming” in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, dekt elke eenheid die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd. Onder een „economische activiteit” wordt verstaan iedere activiteit bestaande in het aanbieden van goederen of diensten op een bepaalde markt ⁽²⁶⁾.

(93) Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft daarentegen in de zaak Cassa di Risparmio, waarin onderscheid moest worden gemaakt tussen „een deelnemer aan het economische verkeer die rechtstreeks actief is op de markt, en indirect [van] een andere entiteit die over die deelnemer zeggenschap uitoefent in het kader van een door hen tezamen gevormde economische eenheid” overwogen dat „het loutere bezit van participaties, zelfs van zeggenschapsdeelnemingen, niet volstaat om dit aan te merken als een economische activiteit van de entiteit welke die participaties bezit, wanneer dit bezit enkel met zich brengt dat aan de hoedanigheid van aandeelhouder of vennoot verbonden rechten worden uitgeoefend, alsmede, in voorkomend geval, dividend, die loutere vruchten van de eigendom van een goed zijn, worden ingeënd” ⁽²⁷⁾.

(94) Uit de jurisprudentie blijkt dus dat de kwalificatie „onderneming” niet alleen moet worden gebaseerd op de rechtsvorm, maar ook op een analyse van de economische realiteit ervan. Of CIL en de investeerders als onderneming moeten worden aangemerkt, moet dus blijken uit een analyse van de economische relaties binnen de constructie aan de hand waarvan kan worden bepaald op welke manier de economische activiteit bestaande uit exploitatie van Le Levant als cruiseschip wordt uitgevoerd.

(95) Allereerst dient te worden opgemerkt dat het, volgens de formele bepalingen in de financieringsconstructie, de investeerders zijn die, middels hun EURL's die deel uitmaken van de mede-eigendom, voor eigen rekening als eigenaren en exploitanten van het schip worden aangeduid,

en dat de rol van CIL is beperkt tot die van beheerder van het schip „pour le compte et aux risques de la copropriété” (voor rekening en risico van de mede-eigendom) ⁽²⁸⁾. Het is uiteraard zeer wel denkbaar dat een eigenaar-exploitant het dagelijkse beheer van zijn economische activiteit uitbesteedt aan een beheerder, terwijl hij evengoed toch aangemerkt blijft worden als onderneming voor wat betreft de regelgeving inzake staatssteun. Er dient dan echter wel voldaan te worden aan de bij jurisprudentie bepaalde voorwaarden dat hij een activiteit uitvoert waarbij goederen of diensten op een markt worden aangeboden en dat zijn aandeel in de activiteit zich niet beperkt tot het houden van deelnemingen en het innen van dividend.

(96) In onderhavige zaak merkt de Commissie op dat elke investeerder, volgens de bepalingen in de statuten van de mede-eigendom, middels zijn scheepsaandelen rechten kan uitoefenen op het schip en dat deze rechten uitsluitend collectief kunnen worden aangewend (elk scheepsaandeel geeft eveneens recht op een evenredig deel van de exploitatie-inkomsten). De investeerders oefenen hun rechten uit via een algemene vergadering van mede-eigenaren, waar elke medereeder een stemrecht heeft dat evenredig is aan zijn deel in de mede-eigendom. Vanuit dit oogpunt is de rol van de investeerders vergelijkbaar aan die van aandeelhouders of vennoten.

(97) De investeerders zijn voorts niet actief betrokken bij de economische activiteit van Le Levant, aangezien deze volledig is toevertrouwd aan CIL. Uit de beheerovereenkomst blijkt dat CIL is belast met alle aspecten van de exploitatie van het schip en hiervoor alle benodigde bevoegdheden heeft, zodanig dat elke inmenging van de investeerders inzake de exploitatie wordt uitgesloten. Dit wil zeggen dat:

— CIL is belast met het uitrusten, onderhouden, exploiteren en technisch en commercieel beheren van het schip.

— CIL is belast met de organisatie van logies, maaltijden, tussenstops in aanleghavens en toeristische uitstapjes, en dat zij zorgt voor het betalen van havenkosten, loodskosten, en dergelijke. Kortom, zij exploiteert het schip zo goed mogelijk onder de gegeven economische omstandigheden en „est habilité à conclure tous contrats d'affrètement, et plus généralement, à négocier tous actes commerciaux” (is gerechtigd om bevrachtingsovereenkomsten te sluiten en, meer in het algemeen, om te onderhandelen over alle commerciële handelingen) (artikel 3.1 van de beheerovereenkomst). De mede-eigendom geeft CIL dus de volledige vrijheid om inhoud te geven aan de economische activiteit, te weten het aanbieden van cruises aan boord van Le Levant.

⁽²⁶⁾ Zie bijvoorbeeld voornoemd arrest Cassa di Risparmio, punt 107 en 108.

⁽²⁷⁾ Voornoemd arrest Cassa di Risparmio, punt 109 tot en met 114.

⁽²⁸⁾ Lastgeving van de mede-eigendom tot beheer van het schip Le Levant, bijlage 4 van het dossier dat is voorgelegd aan het beursbestuur (hierna te noemen „beheerovereenkomst”).

- „Le gérant jouit vis-à-vis des tiers des pouvoirs les plus étendus pour la gestion de biens et affaires de la copropriété et peut faire tous actes d'administration y compris de désarmement du navire, mais non de disposition de la propriété” (de beheerder is jegens derden volledig bevoegd voor het beheer van de goederen en zaken van de mede-eigendom en is gerechtigd alle administratieve handelingen te verrichten, inclusief het onttakelen van het schip, doch uitgezonderd het vervreemden van het eigendom) (artikel 6 van de beheerovereenkomst). De mede-eigendom verleent CIL dus een vrijwel volledige autonomie, waarbij CIL het schip zelfs op eigen initiatief en zonder overleg met de investeerders mag onttakelen, wat wil zeggen dat het uit de vaart wordt genomen.
- Volgens artikel 6 van de beheerovereenkomst „assurera ou fera assurer pour le compte de la copropriété notamment les actes suivants: — le recrutement et la gestion du personnel, l'organisation du travail à bord [...]. Les pouvoirs ainsi reconnus au gérant sont les plus étendus de sorte que celui-ci puisse assurer la gestion de la copropriété avec la plus grande souplesse possible”. (voert [de beheerder] voor rekening van de mede-eigendom de volgende handelingen uit of laat deze uitvoeren: — werven en beheren van personeel, organiseren van het werk aan boord [...]. De aan de beheerder toegekende rechten zijn zo uitgebreid mogelijk, zodat deze de grootst mogelijke vrijheid heeft bij het beheer van de mede-eigendom.)
- (98) Het feit dat de investeerders niet betrokken zijn bij de exploitatie vloeit niet voort uit een commerciële keuze waarop zij vrijelijk kunnen terugkomen, maar uit de opzet van de financieringsconstructie. Volgens de bepalingen in de investeringsovereenkomsten wordt elke EURL namelijk geleid door twee medebestuurders die in feite werknemers zijn van de Bank. Deze door de Bank voorgedragen personen of medebeheerders zijn belast met alle praktische aspecten inzake de opzet en exploitatie van de EURL's, en bij de algemene vergadering van de mede-eigendom (waar de investeerders in theorie hun rechten op het schip en de exploitatie ervan kunnen uitoefenen) worden de EURL's niet vertegenwoordigd door de vennoten zelf, maar door deze medebeheerders. De investeerder mag zelfs uitsluitend een andere beheerder benoemen of zelf de leiding over zijn EURL nemen indien hij afziet van de „terugkoopbelofte” van de scheepsaandelen door de Bank, die zijn garantie van rendement op zijn investering is. Voor wat betreft de keuze van de beheerder van de mede-eigendom en de omvang van zijn mandaat, wordt CIL in de statuten van de mede-eigendom (opgesteld door de Bank en CIP) als beheerder aangewezen en kan zij in de praktijk slechts van deze taak worden ontheven wegens opzet of grove schuld. De Commissie constateert derhalve dat de financieringsconstructie de medereders geen enkele mogelijkheid biedt zich op effectieve wijze te mengen in de exploitatie van Le Levant als cruiseschip, dat wil zeggen in de economische activiteit zelf, die uitsluitend door CIL wordt uitgevoerd. Samenvattend kan worden geconcludeerd dat de investeerders een toetredingsovereenkomst hebben getekend zonder dat zij invloed hebben kunnen uitoefenen op de voorwaarden ervan.
- (99) Verder is het van belang te constateren dat in de relatie eigenaar-exploitant en beheerder het economische risico van exploitatie doorgaans ligt bij de eigenaar en dat de beheerder een vergoeding ontvangt voor geleverde diensten en geen belang heeft in de bedrijfsresultaten. In de zaak Le Levant hebben de investeerders echter een rendementsgarantie gekregen van de initiatiefnemers van het project en lopen zij geen werkelijk risico ten aanzien van de bedrijfsresultaten van Le Levant. In de praktijk loopt CIL deze risico's aangezien zij, hoewel ze slechts twee van de 740 aandelen van de mede-eigendom bezit, heeft ingestemd de volledige verantwoording te nemen voor alle verliezen die uitstijgen boven de exploitatieprognoses voor de periode 1996-2003. De Commissie constateert op basis van deze verdeling van de risico's, die niet past bij een normale relatie tussen exploitant en beheerder, dat de commerciële activiteit uitsluitend bij CIL berust.
- (100) Het is dus terecht dat het project Le Levant niet aan de potentiële investeerders is gepresenteerd als een voorstel om deel te nemen aan het organiseren en verkopen van cruises met Le Levant, maar als „un investissement rentable, sans risque et sans souci de gestion” (een rendabele investering, zonder risico en zonder zorgen over het beheer ervan) ⁽²⁹⁾. Voor de werkelijke relatie tussen CIL en de investeerders is het eveneens veelzeggend dat „la CIP via sa filiale CIL” (CIP via haar dochteronderneming CIL) wordt aangeduid als „d'armateur et gérant de la copropriété” (reder en beheerder van de mede-eigendom) ⁽³⁰⁾.
- (101) Deze organisatievorm weerspiegelt het doel van de constructie, waarin CIL een schip verkrijgt en de investeerders het project slechts financieren zonder deel te nemen in de exploitatie ervan. Het feit dat de investeerders via hun vennootschappen formeel eigenaren van het schip zijn, is gelegen in de fiscale constructie en correspondeert niet met de werkelijke deelname aan de commerciële exploitatie van het schip.
- (102) De rol van de investeerders beperkt zich tot het nemen van een deelneming met het oog op een rendement, zonder werkelijke deelname in de exploitatie van Le Levant. CIL, die formeel slechts beheerder is, heeft daarentegen aan het einde van de looptijd van de constructie de garantie van exclusieve eigendom van het schip tegen een prijs waarvan de berekeningswijze vooraf is vastgesteld en kan in afwachting van het moment waarop haar rechten op het schip juridisch beslag krijgen, vrij (ten aanzien van de investeerders) beslissen over de wijze van exploitatie. CIL handelt in alles wat de commerciële exploitatie van Le Levant betreft dus als werkelijke eigenaar van het schip.
- (103) Voor wat betreft de exploitatie van Le Levant kan dus alleen CIL worden aangemerkt als onderneming in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag. Aangezien de investeerders in die zin geen ondernemingen zijn, worden de voordelen die zij in het kader van de financiering van Le Levant hebben genoten uit staatsmiddelen niet aangemerkt als staatssteun.

⁽²⁹⁾ Uit de prospectus „Devenez copropriétaire du navire de croisière „Le Levant” ” (Word mede-eigenaar van het cruiseschip „Le Levant”) die deel uitmaakt van de documentatie die is voorgelegd aan het beursbestuur.

⁽³⁰⁾ Idem. Volgens de bepalingen van het Franse zeerecht betekent het feit dat men mede-eigenaar van een schip is niet automatisch dat men ook reder van dat schip is. Dit leidt slechts tot een vermoeden, dat kan worden bevestigd of verworpen, waarbij op basis van de beheeractiviteiten met betrekking tot het schip in kwestie (aanstelling van de kapitein, verantwoordelijkheid voor het nautische en/of het commerciële beheer) moet worden vastgesteld wie de exploitant van het schip is (wet nr. 69-8 van 3 januari 1969 inzake rederij en maritieme verkopen, gewijzigde versie, artikel 1 en 2).

(104) Voor wat betreft de status van de scheepswerf constateert de Commissie dat uit de aanvullende inlichtingen van de belanghebbenden op geen enkele wijze kan worden opgemaakt dat de werf enig voordeel heeft genoten dat is bekostigd uit staatsmiddelen. De formele onderzoeksprocedure heeft derhalve geen enkel bewijs geleverd dat de scheepswerf heeft geprofiteerd van staatssteun.

2.3. Ten aanzien van het selectieve karakter van de maatregel

(105) Een van de kenmerken van het begrip „staatssteun” in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, is de specificiteit van de nationale regeling, ofwel het selectieve karakter ervan. Om deze reden is het van belang te onderzoeken of de betreffende fiscale maatregel voordelen met zich meebrengt die uitsluitend ten goede komen aan bepaalde ondernemingen of aan bepaalde economische sectoren ⁽³¹⁾.

(106) In principe kan een fiscale maatregel enkel als staatssteun worden aangemerkt indien de ondernemingen die ervan profiteren behoren tot een categorie die nauwkeurig wordt gedefinieerd door toepassing, rechtens of feitelijk, van het criterium van de desbetreffende maatregel ⁽³²⁾. In dit geval kan worden volstaan met de constatering dat de onderhavige maatregel is gebaseerd op de wet-Pons, een fiscale regeling die uitsluitend geldt voor investeringen in bepaalde overzeese gebiedsdelen van Frankrijk en waarvan het selectieve karakter al door de Commissie is erkend bij haar beschikking van 27 januari 1993, waarin geen bezwaar wordt aangetekend tegen staatssteun verleend op basis van de wet-Pons ⁽³³⁾.

(107) De Commissie meent dat het selectieve karakter van de onderhavige maatregel voldoende wordt aangetoond door het feit dat deze is gebaseerd op de selectieve regeling van de wet-Pons, en acht het dus niet noodzakelijk een standpunt in te nemen inzake de terughoudendheid van de Franse autoriteiten bij het verlenen van goedkeuring zoals vastgelegd in artikel 238 bis HA III ter van de CGI; een aspect dat de Commissie regelmatig naar voren heeft gebracht.

2.4. Ten aanzien van het criterium van beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten en verstoring van de mededinging

(108) De Franse autoriteiten en CIL hebben aangevoerd dat Le Levant is geëxploiteerd vanuit Saint-Pierre-et-Miquelon, dus vanuit een zeer beperkte markt waar geen enkele andere cruisemaatschappij actief is. CIL heeft tevens de

beperkte capaciteit van Le Levant aangehaald en het feit dat het aanbod hoofdzakelijk was gericht op de Noord-Amerikaanse markt. De Franse autoriteiten en CIL betwisten derhalve dat het aan CIL toegekende voordeel heeft kunnen leiden tot een verstoring van de mededinging en van het handelsverkeer tussen de lidstaten.

(109) Hier hoeft slechts te worden opgemerkt dat steunmaatregelen die bedoeld zijn om een onderneming te bevrijden van de kosten die zij normaliter in het kader van haar lopend beheer of van haar normale activiteiten had moeten dragen, in beginsel de concurrentievoorzwaarden vervalsen ⁽³⁴⁾. Er is immers vastgesteld dat elke vorm van steun aan een onderneming die actief is op de communautaire markt, verstoringen in de mededinging kan veroorzaken en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden ⁽³⁵⁾.

(110) De Commissie meent dat het onjuist is de cruises vanuit Saint-Pierre-et-Miquelon als een afzonderlijke markt te beschouwen. Het is zeer goed mogelijk dat een consument die overweegt een cruise in dit gebied te maken, eveneens overweegt een cruise naar andere bestemmingen of vanuit een andere haven te maken, en dat zijn keuze wordt bepaald door een aantal factoren, waaronder de prijs, die mogelijk door onderhavige maatregel wordt beïnvloed. De cruises maken dus deel uit van een grotere markt en het is derhalve mogelijk dat de steun leidt tot een verstoring van de mededinging op deze markt, voor zover CIL door de onderhavige fiscale voordelen minder kosten heeft dan gebruikelijk is voor de financiering van haar economische activiteit.

(111) Voor wat betreft de beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten heeft de Commissie kennis genomen van het feit dat het aanbod van Le Levant hoofdzakelijk was gericht op de Noord-Amerikaanse markt en dat CIL hiertoe samenwerkte met een Amerikaans reisbureau dat de marketing en de verkoop van de cruises verzorgde. De Commissie merkt echter op dat niet kan worden uitgesloten dat steun leidt tot verstoring van de mededinging, zelfs indien vrijwel de gehele productie van de begunstigde wordt geëxporteerd naar landen buiten de Gemeenschap ⁽³⁶⁾. Bovendien blijkt dat de cruises ook in zekere mate op de Europese markt zijn aangeboden.

(112) Het is dus mogelijk dat de onderhavige maatregel leidt tot verstoring van de mededinging en het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig beïnvloedt.

⁽³¹⁾ Zie bijvoorbeeld de arresten van het Hof van Justitie van 26 september 1996 in de zaak C-241/94, Frankrijk/Commissie, Jurispr. 1996, blz. I-4551, en van 1 december 1998 in de zaak C-200/97, Eco-trade/Altiforni e Ferriere di Servola, Jurispr. 1998, blz. I-7907.

⁽³²⁾ Zie hiervoor het arrest van het Gerecht van eerste aanleg in de zaak T-308/00, Salzgitter/Commissie, Jurispr. 2004, blz. II-1933, punt 38.

⁽³³⁾ Zie overweging 10.

⁽³⁴⁾ Zie het arrest van 19 september 2000 in de zaak C-156/98, Duitsland/Commissie, Jurispr. blz. I-6857, punt 30 en de aldaar genoemde jurisprudentie.

⁽³⁵⁾ Zie met name het arrest van het Hof van Justitie van 17 september 1980 in de zaak 730/79, Philip Morris/Commissie, Jurispr. 1979, blz. 2671, punt 11 en 12.

⁽³⁶⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 21 maart 1990 in de zaak C-142/87, België/Commissie, Jurispr. 1990, blz. I-959, punt 35.

2.5. Omvang van de steun

- (113) De Commissie is van oordeel dat de steun bestaat uit de totale belastingbesparingen die de investeerders in hun mederedervenootschappen hebben gestoken in het kader van de kapitaalvermeerdering waartoe ze zich middels de financieringsconstructie van Le Levant hadden verplicht.
- (114) De Franse autoriteiten hebben verklaard niet in staat te zijn de fiscale besparingen te berekenen zonder de fiscale situatie van elke afzonderlijke investeerder te onderzoeken.
- (115) De Commissie acht zich niet gehouden tot het berekenen van de exacte omvang van de steun, maar uitsluitend tot het aangeven van de wijze van berekening. Zonder uitspraak te doen over het totale bedrag van de steun, geeft ze echter aan dat de fiscale besparingen volgens schattingen van de Bank op basis van het profiel van de „gemiddelde investeerder”⁽³⁷⁾ bij aftrek van uitsluitend de aankoop van de aandelen, bij twee scheepsaandelen een kapitaal van 278 506 FRF (bijna 43 000 EUR) kunnen opleveren. Dat wil zeggen dat de 738 aan investeerders verkochte scheepsaandelen een totaalbedrag opleveren van 102 490 200 FRF (bijna 15,8 miljoen EUR), ofwel een bedrag dat overeenkomt met ongeveer 44,8 % van de prijs van het schip.

3. De verenigbaarheid van de steunmaatregel met de gemeenschappelijke markt

Toepasselijke regelgeving

- (116) De Commissie heeft geconstateerd dat de maatregel in kwestie een vorm van staatssteun is in de zin van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, en acht het noodzakelijk de verenigbaarheid van de maatregel met de gemeenschappelijke markt te beoordelen. Hiertoe heeft de Commissie in haar besluiten tot inleiding aangegeven dat de steunmaatregel moet worden beoordeeld in het licht van Richtlijn 90/684/EEG, en gezien het doel van de steun, meer in het bijzonder artikel 4, lid 7, van deze richtlijn⁽³⁸⁾. De gegrondheid van deze rechtsgrondslag is door de Franse autoriteiten en de belanghebbenden aangevochten op basis van de in deel IV en V genoemde redenen. Het is derhalve gepast de keuze van deze rechtsgrondslag eerst te motiveren.
- (117) In de beschikking van de Commissie van 27 januari 1993, waarin geen bezwaar werd opgeworpen tegen staatssteun op basis van de wet-Pons, werd uitdrukkelijk vermeld dat „l'application des aides en objet est soumise

aux réglementations et encadrements du droit communautaire en matière de [...] certains secteurs d'activité dans l'industrie ...” (het toekennen van de desbetreffende steun onderworpen blijft aan de voorschriften en kaderregelingen van het Gemeenschapsrecht inzake [...] bepaalde industriële sectoren). Dientengevolge is genoemde beschikking niet van toepassing op de onderhavige steun voor zover deze onder het toepassingsgebied van Richtlijn 90/684/EEG valt.

- (118) Frankrijk en de belanghebbenden stellen dat Richtlijn 90/684/EEG slechts van toepassing is op steun waarvan de scheepswerf profiteert, en dat Richtlijn 90/684/EEG in het onderhavige geval dus niet van toepassing is aangezien de Commissie geen voordeel heeft kunnen vaststellen voor de scheepswerf waar Le Levant is gebouwd. De Commissie deelt deze visie niet. Uit de bewoordingen van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 90/684/EEG blijkt immers dat de richtlijn van toepassing is op „alle vormen van steun aan reders of aan derden die als steun voor de scheepsbouw of -verbouwing beschikbaar zijn”. Het is dus niet zozeer de hoedanigheid van de begunstigde zelf als wel de bestemming van de steun die bepalend is voor de toepassing van Richtlijn 90/684/EEG, die zich richt op steunverlening aan de „scheepsbouw” en niet op de scheepsbouwers. Deze interpretatie wordt ondersteund door jurisprudentie van het Hof dat, in antwoord op het argument dat alleen steun voor de bouw van schepen en niet voor de exploitatie ervan binnen het kader van Richtlijn 90/684/EEG valt, heeft geoordeeld dat deze bepalingen van toepassing zijn „niet alleen op alle vormen van rechtstreekse productiesteun aan de scheepswerven, maar ook op de steun bedoeld in artikel 3, lid 2, dat ziet op alle vormen van steun aan reders of aan derden wanneer deze steun daadwerkelijk wordt gebruikt voor de scheepsbouw of -verbouwing op de scheepswerven van de Gemeenschap”⁽³⁹⁾.
- (119) De Commissie bevestigt derhalve dat de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt moet worden beoordeeld op basis van Richtlijn 90/684/EEG.

Analyse van de verenigbaarheid

- (120) Krachtens artikel 4, lid 7, van Richtlijn 90/684/EEG moet elke vorm van steun voor scheepsbouw of -verbouwing die in de vorm van ontwikkelingshulp aan een ontwikkelingsland wordt verleend, worden beschouwd als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt indien deze in overeenstemming is met de bepalingen die OESO-werkgroep nr. 6 met het oog daarop heeft opgenomen in haar akkoord over de uitlegging van de artikelen 6, 7 en 8 van de overeenkomst inzake exportkredieten voor schepen, of elke wijziging van genoemde overeenkomst (hierna te noemen „OESO-criteria”).

⁽³⁷⁾ Zie de aanvullende beschikking van 6 december 2006, punt 72.

⁽³⁸⁾ Richtlijn 90/684/EEG is vanaf 31 december 1997 niet meer van kracht. Deze richtlijn is echter nog wel relevant voor de analyse van onderhavige zaak, aangezien deze nog van kracht was op het moment van toekenning van de steun. Dit is conform de mededeling van de Commissie betreffende de vaststelling van regels voor de beoordeling van onrechtmatig verleende staatssteun (PB C 119 van 22.5.2002, blz. 22).

⁽³⁹⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 18 mei 1993 in de gevoegde zaken C-356/90 en C-180/91, België/Commissie, Jurispr. 1993, blz. I-2323, punt 14.

- (121) Zoals de Commissie de lidstaten bij brief SG (89) D/311 van 3 januari 1989 heeft laten weten, moet voorgenomen ontwikkelingshulp voldoen aan de volgende OESO-criteria:
- de schepen mogen niet onder een goedkope vlag varen;
 - als de steun niet als officiële ontwikkelingshulp in het kader van de OESO kan worden aangemerkt, moet het donorland bevestigen dat de steun is verleend in het kader van een intergouvernementele overeenkomst;
 - het donorland moet passende waarborgen bieden dat de werkelijke eigenaar in het ontvangende land is gevestigd en dat het ontvangende bedrijf geen niet-operationele dochteronderneming is van een buitenlandse onderneming (landen die steun mogen ontvangen zijn niet alleen landen die door de OESO als ontwikkelingsland zijn aangewezen, maar ook alle overzeese landen en gebieden die verbonden zijn met de Europese Unie, waaronder de Franse overzeese gebiedsdelen);
 - de begunstigde moet zich verplichten het schip niet zonder toestemming van de overheid te verkopen.
- (122) Bovendien moet de toegekende steun voor minimaal 25 % uit een schenkingselement bestaan.
- (123) Zoals reeds is aangegeven moet de Commissie eveneens nagaan of het project daadwerkelijk een „ontwikkelingscomponent” bevat. Het Hof⁽⁴⁰⁾ heeft immers geoordeeld dat de Commissie afzonderlijk moet nagaan of er sprake is van een „ontwikkelingscomponent” en of wordt voldaan aan de OESO-criteria. De Commissie moet in het kader van de beoordeling dus nagaan of de projecten werkelijk een ontwikkelingsdoel dienen en of deze zonder steun niet levensvatbaar zouden zijn (dat wil zeggen dat de steun noodzakelijk is).
- (124) Zoals de Commissie in haar besluiten tot inleiding heeft aangegeven, voldoet de onderhavige steun aan de OESO-criteria, en wel om de volgende redenen:
- Le Levant wordt geëxploiteerd onder Franse vlag. Aan de voorwaarde dat het schip niet onder goedkope vlag mag varen, is dus voldaan;
- Saint-Pierre-et-Miquelon staat op de lijst van landen die in aanmerking komen voor ontwikkelingshulp, die als bijlage bij brief SG (89) D/311 van de Commissie aan de lidstaten is gevoegd;
- De Commissie merkt op dat CIL volgens de financieringsconstructie de enige eigenaar van het schip zal worden en dat zij het schip in de tussenliggende periode commercieel exploiteert als was zij de feitelijke eigenaar. Voor wat betreft de vestigingsvoorwaarde oordeelt de Commissie dat CIL moet worden beschouwd als de werkelijke eigenaar van Le Levant⁽⁴¹⁾. CIL heeft haar hoofdkantoor op Wallis-en-Futuna. Deze archipel is niet het „ontvangende land” (dat is Saint-Pierre-et-Miquelon). Aangezien beide archipels voorkomen op de lijst van de Commissie van landen die ontwikkelingshulp mogen ontvangen, werpt de Commissie op dit punt geen bezwaren op. CIL is bovendien geen niet-operationele dochteronderneming van een buitenlandse onderneming;
- Het schip mag niet zonder toestemming van de Franse overheid worden verkocht aangezien de steun is verleend op voorwaarde dat CIL het schip gedurende minimaal vijf jaar daadwerkelijk exploiteert, hoofdzakelijk vanuit en met bestemming Saint-Pierre-et-Miquelon;
- De omvang van de steun is groter dan 25 % (zie overweging 115).
- (125) De Commissie moet voorts nagaan of er sprake is van een „ontwikkelingscomponent”; dat wil zeggen dat zij zich ervan moet vergewissen dat de hulp een bijdrage kan leveren aan de ontwikkeling van het ontvangende gebiedsdeel. Hierbij moet rekening worden gehouden met de omstandigheden en specifieke behoeften van dat gebiedsdeel. De Franse autoriteiten hebben benadrukt dat de economische situatie op Saint-Pierre-et-Miquelon bijzonder slecht was op het moment van toekenning van de steun. De archipel was van oudsher afhankelijk van de industriële visserij. Toen deze industrie in 1993 plotse-ling volledig ineenstortte na een voor Frankrijk negatieve beslechting van een geschil met Canada over de visserij-rechten en een Canadees moratorium op de kabeljauw-visserij, moest het gebied direct op zoek naar een andere economische activiteit. Deze heroriëntatie werd bemoeilijkt door de bescheiden omvang van de archipel, het lage bevolkingscijfer, het relatieve isolement en de beperkte economie. Een overstap naar het toerisme waarbij gebruik kon worden gemaakt van het bewaard gebleven natuurschoon van het gebied en de nabijheid van het Noord-Amerikaanse continent, leek dan ook de meest interessante optie. Aangezien Saint-Pierre-et-Miquelon toeristen geen lang verblijf kon bieden, leek het een goede keuze te proberen de archipel om te vormen tot aanlegplaats voor cruiseschepen.

⁽⁴⁰⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 5 oktober 1994 in de zaak C-400/92, Duitsland/Commissie, Jurispr. 1994, blz. I-4701.

⁽⁴¹⁾ Deze analyse sluit aan bij die in voornoemde zaak „Renaissance”.

- (126) In antwoord op het besluit tot inleiding van 2 december 1999 hebben de Franse autoriteiten benadrukt dat de exploitatie van Le Levant een bijdrage zou kunnen leveren aan de ontwikkeling van Saint-Pierre-et-Miquelon, met name door het creëren van werkgelegenheid en door de uitgaven die de exploitatie van het schip in het gebied meebrengt.
- (127) In Beschikking 2001/882/EG heeft de Commissie echter geconcludeerd dat er geen sprake is van een „ontwikkelingscomponent” (42). Dit oordeel werd met name gebaseerd op de volgende conclusies inzake de economische effecten van de steun.
- De Commissie was, op basis van de informatie waarover zij beschikte, van mening dat de financiële effecten van de exploitatie van Le Levant over de periode 1999-2001 kon worden geschat op 5,52 miljoen FRF, ofwel ongeveer 0,84 miljoen EUR.
 - Voor wat betreft het creëren van directe werkgelegenheid was de Commissie van mening dat er geen enkel bewezen effect was, aangezien de Franse autoriteiten slechts melding maakten van het feit dat „quatre anciens pêcheurs de l’archipel ont suivi une formation pour travailler sur le navire” (vier voormalige vissers van de archipel een opleiding hebben genoten om op het schip te kunnen werken).
 - Tot slot heeft de Commissie ten aanzien van het effect op de ontwikkeling van de infrastructuur van de archipel en de indirecte effecten door het binnenvaren van cruiseschepen van andere maatschappijen, geconstateerd dat de verklaringen van de Franse autoriteiten niet waren gekwantificeerd en dat zij hiermee bij de beoordeling van de steunmaatregel dus geen rekening hoefde te houden.
- (128) Deze conclusies waren uiteraard gebaseerd op de informatie waarover de Commissie op dat moment beschikte. Zoals duidelijk is gebleken uit het arrest van het Hof na het beroep tot nietigverklaring in voornoemde zaak C-394/01 (43), kon de Commissie haar besluit slechts baseren op de feiten waarvan zij in het kader van de formele onderzoeksprocedure, ingeleid bij haar beschikking van 2 december 1999, kennis had genomen. Hierdoor werd bepaalde informatie die de Franse autoriteiten pas tijdens de procedure voor het Hof naar voren brachten, uitgesloten.
- (129) In de nieuwe opmerkingen die zijn gemaakt in antwoord op de aanvullende beschikking van de Commissie van 6 december 2006, hebben de Franse autoriteiten en de belanghebbenden echter informatie aangedragen waarover de Commissie niet beschikte op het moment van aanneming van Beschikking 2001/882/EG en die een ander beeld geeft van de economische effecten van de exploitatie van Le Levant.
- (130) Voor wat betreft de werkgelegenheid blijkt uit de opmerkingen van de Franse autoriteiten dat er van 1999 tot 25 juli 2001 ten minste veertien van Saint-Pierre-et-Miquelon afkomstige personen aan boord van Le Levant hebben gewerkt. Naast deze werkgelegenheid op zee was eveneens sprake van extra werkgelegenheid aan de wal bij leveranciers en lokale dienstverlenende bedrijven. De Franse autoriteiten schatten dat de exploitatie van Le Levant van 1999 tot 25 juli 2001 ten minste tien banen aan de wal heeft opgeleverd (44).
- (131) Volgens dezelfde informatie van de Franse autoriteiten heeft de exploitatie van Le Levant in de periode 1999-2001 op Saint-Pierre-et-Miquelon 1,66 miljoen EUR aan *directe uitgaven* gegenereerd (bevoorrading van het schip, transfer van passagiers, enz.) (45).
- (132) In tegenstelling tot de informatie waarover de Commissie in 2001 beschikte, kan nu dus worden geconstateerd dat de steunmaatregel een meetbaar effect heeft gehad op de werkgelegenheid. Dit effect kan niet als verwaarloosbaar worden aangemerkt, gezien de beperkte omvang van de arbeidsmarkt in het gebiedsdeel, en wanneer dit wordt afgezet tegen het aantal werkzoekenden (409 in 1999) (46). Uit de aanvullende informatie blijkt eveneens dat de directe uitgaven op Saint-Pierre-et-Miquelon die verband houden met de exploitatie van Le Levant, ongeveer tweemaal zo hoog zijn als het bedrag waar de Commissie in haar motivatie van Beschikking 2001/882/EG van uitging (47).

(44) Volgens de Franse autoriteiten hebben 14 tot 16 inwoners van Saint-Pierre-et-Miquelon aan boord van Le Levant gewerkt gedurende de eerste vijf jaar van exploitatie, dus van 1999-2003. Gedurende deze periode heeft de exploitatie van Le Levant 11 tot 12 banen aan de wal opgeleverd. Omwille van de rechtszekerheid echter houdt de Commissie voor de beschikking slechts rekening met de feiten die betrekking hebben op de periode voorafgaand aan Beschikking 2001/882/EG. Om dezelfde reden houdt de Commissie het laagste genoemde aantal banen aan.

(45) In deze periode is het hele jaar 2001 begrepen. De Franse autoriteiten schatten bovendien dat de door Le Levant gegenereerde directe uitgaven in 2002 en 2003 1,66 miljoen EUR per jaar bedroegen, wat neerkomt op ongeveer 3,4 miljoen EUR in de eerste vijf jaar van exploitatie van Le Levant.

(46) Aantal werkzoekenden op 31 december 1999 (volgens het rapport „Saint-Pierre-et-Miquelon en 1999” van het Institut d’émission des départements d’outremer).

(47) Voor de periode 1999-2001 is dit ongeveer 1,66 miljoen EUR, in plaats van de 0,84 miljoen (5,52 miljoen FRF) die de Commissie aanhoudt in Beschikking 2001/882/EG.

(42) Beschikking 2001/882/EG, overweging 33.

(43) Zie voetnoot 5.

(133) Op basis van de nieuwe informatie kan dus worden vastgesteld dat de steunmaatregel voor Le Levant een, weliswaar beperkte maar desalniettemin merkbare, bijdrage heeft geleverd aan de economische ontwikkeling van Saint-Pierre-et-Miquelon.

(134) De Franse autoriteiten hebben eveneens benadrukt dat de steun in meer algemene zin heeft bijgedragen aan de ontwikkeling van Saint-Pierre-et-Miquelon doordat deze de benodigde diversificatie van de economie heeft gestimuleerd. Ten aanzien van dit punt heeft de Commissie op basis van de onderzoeksprocedure geconstateerd dat de economie van Saint-Pierre-et-Miquelon tot 1993 vrijwel geheel afhankelijk was van de industriële visserij en daarna van de overheid en van overheidsopdrachten ⁽⁴⁸⁾.

(135) De Commissie geeft toe dat een dergelijke afhankelijkheid van zo'n beperkt aantal bronnen van werkgelegenheid en inkomsten een rem op de ontwikkeling van het gebied kan betekenen. Gezien de bijzondere geografische kenmerken van Saint-Pierre-et-Miquelon en de beperkte omvang van de interne markt, erkent de Commissie dat economische diversificatie goed was voor de ontwikkeling van de archipel en dat het toerisme op het moment van toekenning van de steun een veelbelovende optie leek te zijn. De Commissie is het ook eens met de opmerkingen van de Franse autoriteiten dat de beperkte omvang van de archipel weinig mogelijkheden biedt voor een langer toeristisch verblijf, maar dat de ligging ervan geschikt is als aanlegplaats voor cruiseschepen.

(136) De Commissie merkt op dat het aantal cruiseschepen dat de archipel heeft aangedaan, volgens de informatie van de Franse autoriteiten, sterk fluctueerde in de jaren voorafgaand aan de steunverlening en de ingebruikneming van Le Levant, maar dat dit cijfer zich sinds het jaar 2000 op een relatief hoog niveau heeft gestabiliseerd ⁽⁴⁹⁾.

(137) Hoewel de steun een reële bijdrage heeft geleverd aan de ontwikkeling van Saint-Pierre-et-Miquelon, lijkt deze bijdrage bescheiden in verhouding tot de omvang van de steun. De Commissie is echter van mening dat de verenigbaarheid van de steunmaatregel met de gemeenschappelijke markt moet worden beoordeeld in relatie tot de bijdrage die is geleverd aan de ontwikkeling van

Saint-Pierre-et-Miquelon en de mate van verstoring van het handelsverkeer tussen de lidstaten die hierdoor mogelijk werd veroorzaakt. Op dit punt is de Commissie van oordeel dat de steun, zoals in paragraaf 2.4 is aangegevoerd, ontegenzeggelijk een zeker negatief effect op het handelsverkeer tussen de lidstaten kan hebben, maar dat dit effect gezien de bijzondere omstandigheden van de zaak waarschijnlijk uiterst beperkt is. In dit verband merkt de Commissie met name het volgende op:

— Le Levant is een schip met een bescheiden capaciteit van ongeveer 95 passagiers, waardoor de invloed op de markt vanzelfsprekend beperkt is;

— Het aanbod van cruises met Le Levant vertrekkend van Saint-Pierre-et-Miquelon (dus buiten de communautaire wateren) is hoofdzakelijk gericht op de Noord-Amerikaanse markt ⁽⁵⁰⁾, zowel door de afzetkanalen van CIL als door de geografische ligging van de archipel op een „knooppunt” van cruiseroutes (op ongeveer 4 600 km van Parijs, maar op slechts 25 km van de Canadese kust) ⁽⁵¹⁾;

— De Commissie brengt eveneens naar voren dat volgens de informatie die haar ter beschikking is gesteld, geen enkele andere in de Gemeenschap gevestigde touroperator in de betrokken periode cruises naar Saint-Pierre-et-Miquelon aanbiedt of heeft aangeboden en dat de met Le Levant georganiseerde cruises waarin zeer veel luxe wordt gecombineerd met uitzonderlijke bestemmingen, overduidelijk slechts een zeer klein en in Europa weinig voorkomend segment van de cruisemarkt wordt bediend.

(138) Gezien het vorenstaande stelt de Commissie vast dat de onderhavige steunmaatregel middels het creëren van werkgelegenheid en diversificatie van de economie zou kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van Saint-Pierre-et-Miquelon en dat deze bijdrage, ook al is deze bescheiden in omvang, belangrijker is dan de mogelijke verstoring van het handelsverkeer tussen de lidstaten die hieruit zou kunnen voortvloeien.

⁽⁴⁸⁾ Zo zorgden de sectoren bouw en openbare werken en visserij, zwaar gesubsidieerd door de overheid, in 1999 voor 63,8 % van de werkgelegenheid. Van de beroepsbevolking was 25,8 % ambtenaar (volgens het rapport „Saint-Pierre-et-Miquelon en 1999” van het Institut d'émission des départements d'outremer).

⁽⁴⁹⁾ Het aantal cruise-passagiers bedroeg 2 134 in 1995, 820 in 1996, 785 in 1997, 2 123 in 1998 en 428 in 1999. Dit liep op tot 3 242 in 2000 en 2 474 in 2001. Het aantal passagiers bleef gedurende de hele exploitatieperiode van Le Levant hoog met 5 120 passagiers in 2002 en 3 022 in 2003.

⁽⁵⁰⁾ Zo blijkt uit het door de Bank en CIP bij de Franse autoriteiten ingediende verzoek tot goedkeuring dat het project „Le Levant” sterk afhankelijk was van „étroitement des liens tissés entre la CIP et Travel Dynamics [...] un tour-opérateur américain spécialisé dans l'organisation de croisières” (banden tussen CIP en Travel Dynamics [...] een Amerikaanse touroperator gespecialiseerd in de organisatie van cruises). CIP onderstreept dat het project „Le Levant” is opgezet op basis van de ervaringen met haar eerste schip, de Ponant, waarvan „la clientèle ... principalement nord-américaine...provient aujourd'hui pour l'essentiel du partenariat établi avec Travel Dynamics” (de klanten ... hoofdzakelijk Noord-Amerikaans ... op dit moment vooral worden geworven via het partnerschap met Travel Dynamics). CIP voegt hieraan toe dat zij heeft bewezen dat zij „était capable d'attirer sur un navire français une clientèle nord-américaine ...” (in staat is Noord-Amerikaanse klanten te trekken op een Frans schip). Uit het rapport „Saint-Pierre-et-Miquelon en 1999” (blz. 37) van het Institut d'émission d'outre-mer blijkt tevens dat deze bestemming in 1999 werd verkocht door elf Noord-Amerikaanse touroperators, tegen slechts twee Franse touroperators.

⁽⁵¹⁾ De Commissie heeft, in het kader van Beschikking 2003/667/EG van 24 juli 2002 waarbij een concentratie verenigbaar wordt verklaard met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-overeenkomst (Zaak COMP/M.2706 — Carnival Corporation/P & O Princess) (PB L 248 van 30.9.2003, blz. 1), al vastgesteld dat de markt voor cruises hoofdzakelijk een nationale markt is.

- (139) De Commissie stelt tevens vast dat deze steunmaatregel noodzakelijk was. De verwachte rentabiliteit van de exploitatie van het schip vanaf Saint-Pierre-et-Miquelon was volgens de door de Franse autoriteiten goedgekeurde constructie zodanig dat de rentabiliteit van het project uitsluitend dankzij de steunmaatregel kon worden gegarandeerd. De bouw en de exploitatie van Le Levant hadden zonder steun dus niet kunnen worden gerealiseerd.
- (140) Op basis van bovenstaande redenen stelt de Commissie derhalve vast dat de steunverlening aan Le Levant een „ontwikkelingscomponent” bevat.

VIII. CONCLUSIE

- (141) De Commissie stelt vast dat Frankrijk in strijd met artikel 88, lid 3, van het Verdrag, de betrokken steunmaatregel op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd. Niettemin is de Commissie van oordeel dat de steunmaatregel kan worden aangemerkt als ontwikkelingshulp in de zin van artikel 4, lid 7, van Richtlijn 90/684/EEG en dat deze derhalve verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunmaatregel die Frankrijk ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van de Compagnie des Îles du Levant voor de bouw van het cruiseschip Le Levant, is met de gemeenschappelijke markt verenigbaar.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 20 mei 2008.

Voor de Commissie
Neelie KROES
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 10 september 2008****tot beëindiging van de onderzoeksprocedure betreffende maatregelen van de Republiek Korea ten aanzien van de invoer en distributie van en reclame voor cosmetische producten, parfumerieën en toiletartikelen***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 4837)*

(2008/747/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie werden vastgesteld ⁽¹⁾, en met name op artikel 11, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) Op 2 april 1998 heeft Colipa (Europees verbindingscomité van de sector parfumerieën, cosmetische producten en toiletartikelen) een klacht ingediend op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3286/94 („de verordening”) namens zijn leden die naar de Republiek Korea uitvoeren of wensen uit te voeren.
- (2) De klager voerde aan dat de communautaire verkoop van cosmetische producten in de Republiek Korea werd gehinderd door diverse belemmeringen voor het handelsverkeer in de zin van artikel 2, lid 1, van de verordening. Volgens de klager ging het om de volgende belemmeringen:
 - a) conformiteitsbeoordelingsprocedure waarbij de ingevoerde cosmetische producten door Koreaanse overheidsdiensten in Korea moeten worden getest;
 - b) zware administratieve procedure voor het bijhouden van registers over producten, inclusief het verstrekken van gevoelige handelsinformatie aan de vereniging van Koreaanse producenten;
 - c) discriminerende procedure voor de goedkeuring van reclame;

d) andere praktijken: etiketteringsprocedures, niet-erkenning van de EU-inventaris van ingrediënten van cosmetische producten, verbod op het geven van een geschenk bij aankoop en sommige moeilijkheden bij het maken van reclame.

- (3) De klager voerde tevens aan dat deze praktijken nadelige gevolgen hadden voor het handelsverkeer als bedoeld in artikel 2, lid 4, van de verordening.
- (4) Na raadpleging van het bij de verordening ingestelde Raadgevend Comité besloot de Commissie daarom dat er voldoende bewijsmateriaal was om een onderzoek naar de juridische en feitelijke aspecten van deze kwestie te openen. De Commissie leidde derhalve op 19 mei 1998 een onderzoeksprocedure in ⁽²⁾.

B. BEVINDINGEN VAN DE ONDERZOEKPROCEDURE

- (5) In 1999 concludeerde het onderzoek naar de conformiteitsbeoordelingsprocedure dat zij niet alleen discriminerend maar ook zwaarder was dan noodzakelijk en daarom in strijd was met de artikelen 5, lid 1, punten 1 en 2, van de WTO-overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen (TBT-overeenkomst), vooral omdat de Koreaanse producten, in tegenstelling tot de ingevoerde cosmetische producten, niet werden onderworpen aan een toelatingsprocedure voordat zij in de handel werden gebracht. De eis tot het bijhouden van registers bleek de importeurs te verplichten tot onnodig dubbel administratief werk en was daarom in strijd met artikel 5, lid 1, punt 2, van de TBT-overeenkomst. Wat de regeling voor reclame voor cosmetische producten betreft, heeft de Commissie geen bewijs gevonden dat de wetgeving of de handhaving daarvan discriminerend was. Wat ten slotte de in de klacht vermelde andere praktijken betreft, was de Koreaanse etiketteringsverordening reeds gewijzigd en was de EU-inventaris erkend. Er was geen klacht mogelijk over de Koreaanse regeling voor het geven van een geschenk bij aankoop, aangezien een volledig verbod daarop ook in sommige lidstaten bestond. Het onderzoek concludeerde ook dat sommige van de onderzochte maatregelen cumulatief nadelige gevolgen hadden of dreigden te hebben in de zin van artikel 2, lid 4, van de verordening.

⁽¹⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 71.⁽²⁾ PB C 154 van 19.5.1998, blz. 12.

C. ONTWIKKELINGEN NA HET EINDE VAN HET ONDERZOEK

- (6) Na afloop van het onderzoek werd eind juli 1999 per briefwisseling een overeenkomst bereikt over de opheffing van de tests op ingevoerde cosmetische producten.
- (7) Intussen voerde Korea nieuwe wetgeving inzake cosmetische producten in, waarbij de productie, distributie en verkoop van cosmetische producten werd geregeld en een nieuwe categorie cosmetische producten, „functionele cosmetische producten”, werd gecreëerd, waarvoor zwaardere procedures werden vastgesteld dan voor „gewone cosmetische producten”. De Commissie stelde een besluit vast tot opschorting van de TBT-procedure ⁽¹⁾ om de werking en de toepassing van de nieuwe voorschriften inzake cosmetische producten te monitoren. De voorlopige conclusie van de evaluatie van de nieuwe regeling in 2000 was dat deze regeling te omslachtig en potentieel handelsbeperkend was.
- (8) Na een reeks besprekingen met de Koreaanse autoriteiten werd aanzienlijke vooruitgang geboekt met twee achtereenvolgende herzieningen van de Screening Rules for Functional Cosmetics door de Korean Food and Drug Administration (KFDA). De in 2003 aangebrachte wijziging leidde tot enige verbeteringen in verband met het onderzoek van functionele cosmetische producten door de aanvaarding van gegevens van in-vivotests, de aanvaarding van gegevens over de werkzaamheid voor de gehele formule (in plaats van gegevens voor specifieke werkzame ingrediënten), de vrijstelling van bepaalde producten van het werkzaamheidsonderzoek en de verbetering van de specificatie van de ingrediënten. De in 2004 goedgekeurde wijziging schafte de eis in verband met de overlegging van stabiliteitsgegevens af, verbeterde verder de specificatie van de ingrediënten en stelde een lijst op van werkzame ingrediënten die werden vrijgesteld van het werkzaamheidsonderzoek.
- (9) Sommige problemen bleven echter onopgelost en de importeurs van cosmetische producten uit de Europese Unie konden nog steeds niet profiteren van de meeste door die wijzigingen aangebrachte verbeteringen door de strikte interpretatie en toepassing van de Koreaanse regelingen door de KFDA in de praktijk.
- (10) Na vier jaar ononderbroken besprekingen hebben de Koreaanse autoriteiten uiteindelijk hun instemming betuigd met de opheffing van de resterende belemmeringen voor de invoer en de verkoop van cosmetische producten uit de Europese Unie in Korea als gevolg van de toepassing van de Koreaanse regelingen. De desbetreffende verbintenissen omvatten met name: a) bepaling van geval tot geval, na een onderzoek en rekening houdend met het product in zijn geheel, of het etiket van een cosmetisch product de consument doet geloven dat het om een

functioneel cosmetisch product gaat (dat daarom aan een werkzaamheidsonderzoek moet worden onderworpen); b) de erkenning van vergelijkende voor-en-natests op afgewerkte producten (in vergelijking met de vroegere eis tot uitvoering van vergelijkende tests onder gebruikmaking van placebo's); c) minder zware procedures voor de registratie en de controle in de handel van antirimpelproducten; d) de vrijstelling van werkzaamheidsgegevens voor producten van dezelfde productlijn; e) grotere transparantie bij de goedkeuring van werkzame ingrediënten van functionele cosmetische producten; f) in verband met de inkleding van ingevoerde cosmetische producten door de douane, de opheffing van de verplichting tot het verstrekken van vertrouwelijke gegevens aan de vereniging van Koreaanse producenten en de verbintenis tot naleving van specifieke termijnen; g) overleg met importeurs over de voorbereiding, goedkeuring en toepassing van wetgeving en administratieve richtsnoeren in verband met cosmetische producten. Deze verbintenissen worden door de klager (Colipa) als toereikend beschouwd.

D. CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN

- (11) Gezien bovenstaande analyse is de conclusie dat het onderzoek tot een bevredigende situatie heeft geleid ten aanzien van de belemmeringen voor de handel, zoals die in de klacht van Colipa worden genoemd. De onderzoekprocedure dient daarom overeenkomstig artikel 11, lid 1, van de verordening te worden beëindigd.
- (12) Het Raadgevend Comité is geraadpleegd over de in dit besluit vervatte maatregelen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De onderzoekprocedure betreffende maatregelen van de Republiek Korea ten aanzien van de invoer en distributie van en reclame voor cosmetische producten, parfumerieën en toiletartikelen wordt beëindigd.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 10 september 2008.

Voor de Commissie
Peter MANDELSON
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 4 van 9.1.2001, blz. 29.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 18 september 2008****betreffende de niet-opneming van triflumizool in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG van de Raad en de intrekking van de toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten***(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 5075)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2008/748/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen ⁽¹⁾, en met name op artikel 8, lid 2, vierde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG bepaalt dat een lidstaat gedurende een periode van twaalf jaar na de kennisgeving van deze richtlijn mag toelaten dat gewasbeschermingsmiddelen die niet in bijlage I bij die richtlijn opgenomen werkzame stoffen bevatten en die twee jaar na de datum van kennisgeving van de richtlijn reeds op de markt zijn, op zijn grondgebied op de markt worden gebracht terwijl deze stoffen in het kader van een werkprogramma geleidelijk worden onderzocht.
- (2) Bij de Verordeningen (EG) nr. 451/2000 ⁽²⁾ en (EG) nr. 1490/2002 ⁽³⁾ van de Commissie zijn de bepalingen voor de uitvoering van de derde fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG vastgesteld en is een lijst opgesteld van werkzame stoffen die moeten worden onderzocht met het oog op hun opneming in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG. Triflumizool is in die lijst opgenomen.
- (3) Voor triflumizool zijn de uitwerking op de menselijke gezondheid en het milieueffect overeenkomstig de Verordeningen (EG) nr. 451/2000 en (EG) nr. 1490/2002 beoordeeld voor een aantal door de kennisgever voorgestelde toepassingen. Bovendien worden in die verordeningen de als rapporteur optredende lidstaten aangewezen die overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 451/2000 de desbetreffende evaluatieverslagen met

aanbevelingen bij de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) moeten indienen. Voor triflumizool was de rapporterende lidstaat Nederland en was alle relevante informatie ingediend op 4 januari 2006.

- (4) De Commissie heeft triflumizool overeenkomstig artikel 11 bis van Verordening (EG) nr. 1490/2002 onderzocht. Een ontwerpevaluatieverslag voor die stof is door de lidstaten en de Commissie in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid onderzocht en op 20 mei 2008 afgerond in de vorm van het evaluatieverslag van de Commissie.
- (5) Tijdens het onderzoek van deze werkzame stof door het comité is, rekening houdend met de van de lidstaten ontvangen opmerkingen, geconcludeerd dat er duidelijke aanwijzingen bestaan dat mag worden verwacht dat de werkzame stof een schadelijke uitwerking op de gezondheid van de mens heeft, en dat met name de blootstelling van de toedieners en de werknemers groter is dan 100 % van de AOEL (aanvaardbaar niveau van blootstelling van de toediener).
- (6) De Commissie heeft de kennisgever verzocht haar zijn opmerkingen over de resultaten van het onderzoek van triflumizool te doen toekomen en aan te geven of hij al dan niet van plan was om de stof verder te ondersteunen. De kennisgever heeft zijn opmerkingen ingediend en deze zijn zorgvuldig onderzocht. Ondanks de door de kennisgever aangevoerde argumenten blijven de geconstateerde problemen echter bestaan en de evaluaties op basis van de verstrekte gegevens hebben niet aangetoond dat mag worden verwacht dat gewasbeschermingsmiddelen die triflumizool bevatten, onder de voorgestelde gebruiksvoorwaarden, in het algemeen aan de eisen van artikel 5, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 91/414/EEG voldoen.
- (7) Triflumizool mag daarom niet in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG worden opgenomen.
- (8) De nodige maatregelen moeten worden genomen om erop toe te zien dat de verleende toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die triflumizool bevatten, binnen een bepaalde termijn worden ingetrokken en niet worden verlengd, en dat voor dergelijke producten geen nieuwe toelatingen worden verleend.

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.⁽²⁾ PB L 55 van 29.2.2000, blz. 25.⁽³⁾ PB L 224 van 21.8.2002, blz. 23.

- (9) De looptijd van eventuele door de lidstaten toegestane termijnen voor de verwijdering, de opslag, het op de markt brengen of het gebruik van bestaande voorraden gewasbeschermingsmiddelen die triflumizool bevatten, moet worden beperkt tot twaalf maanden om het mogelijk te maken dat de bestaande voorraden nog gedurende ten hoogste één extra groeiseizoen worden gebruikt, zodat gewasbeschermingsmiddelen die triflumizool bevatten nog gedurende 18 maanden na de goedkeuring van deze beschikking beschikbaar blijven.
- (10) Deze beschikking laat de indiening van een aanvraagdossier voor triflumizool overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG en Verordening (EG) nr. 33/2008 van de Commissie van 17 januari 2008 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de uitvoering van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad met betrekking tot een normale en een versnelde procedure voor de beoordeling van werkzame stoffen die deel uitmaken van het in artikel 8, lid 2, van die richtlijn bedoelde werkprogramma, maar niet in bijlage I ervan zijn opgenomen ⁽¹⁾ met het oog op de eventuele opneming van deze stof in bijlage I onverlet.
- (11) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Triflumizool wordt niet als werkzame stof in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG opgenomen.

Artikel 2

De lidstaten zorgen ervoor dat:

- a) toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die triflumizool bevatten, uiterlijk op 18 maart 2009 worden ingetrokken;
- b) met ingang van de datum van bekendmaking van deze beschikking geen triflumizool bevattende gewasbeschermingsmiddelen meer worden toegelaten en geen toelatingen voor dergelijke gewasbeschermingsmiddelen meer worden verlengd.

Artikel 3

Eventuele door de lidstaten overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Richtlijn 91/414/EEG toegestane termijnen moeten zo snel mogelijk en uiterlijk op 18 maart 2010 aflopen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 september 2008.

Voor de Commissie
Androulla VASSILIOU
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 15 van 18.1.2008, blz. 5.

III

(Besluiten op grond van het EU-Verdrag)

BESLUITEN OP GROND VAN TITEL V VAN HET EU-VERDRAG

GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN 2008/749/GBVB VAN DE RAAD

van 19 september 2008

inzake de militaire coördinatie door de Europese Unie ter ondersteuning van Resolutie 1816 (2008) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (EU NAVCO)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 14, artikel 25, derde alinea, en artikel 28, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Resolutie 1816 (2008) over de situatie in Somalië, die op 2 juni 2008 is aangenomen, heeft de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (VN-Veiligheidsraad) uiting gegeven aan haar bezorgdheid over het gevaar van tegen schepen gerichte piraterij en gewapende overvallen waardoor de levering van humanitaire hulp in Somalië, de veiligheid van de handelsroutes over zee en de internationale zeevaart onder druk komen te staan. De VN-Veiligheidsraad heeft in het bijzonder de staten die de handelsroutes over zee voor de kust van Somalië willen gebruiken, aangespoord om het optreden dat gericht is op het ontmoedigen van piraterij en gewapende overvallen op zee, te versterken en te coördineren, in samenwerking met de federale overgangsregering. De VN-Veiligheidsraad heeft de staten die met de federale overgangsregering samenwerken en die door deze regering tevoren bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties zijn aangemeld, toestemming gegeven om gedurende zes maanden vanaf de aanneming van de resolutie, de territoriale wateren van Somalië binnen te gaan en alle middelen te gebruiken die noodzakelijk zijn om piraterij en gewapende overvallen op zee te bestrijden, overeenkomstig het toepasselijk internationaal recht. De VN-Veiligheidsraad heeft de deelnemende staten voorts verzocht onderling de maatregelen af te stemmen die zij ter uitvoering van bovengenoemde bepalingen treffen.
- (2) In zijn conclusies van 26 mei 2008 heeft de Raad zijn bezorgdheid geuit over de plotse toename van aanvallen door piraten voor de kust van Somalië, die de humanitaire inspanningen en het internationale zeeverkeer in de regio treffen en bijdragen tot de voortdurende schendingen van het VN-wapenembargo. De Raad heeft ook de opeenvolgende initiatieven van een aantal lidstaten van de Europese Unie om bescherming te bieden aan de

schepen van het Wereldvoedselprogramma, geprezen. De Raad heeft onderstreept dat een bredere deelname van de internationale gemeenschap aan deze begeleidingsmaatregelen vereist is om de verstrekking van humanitaire hulp aan de Somalische bevolking te waarborgen.

- (3) Op 16 juni 2008 heeft de Raad het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie verzocht na te gaan hoe alle in zijn conclusies van 26 mei vervatte toezeggingen kunnen worden nagekomen en hoe het best kan worden bijgedragen aan de uitvoering van Resolutie 1816 (2008) van de VN-Veiligheidsraad.
- (4) Op 5 augustus 2008 heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan een concept van crisisbeheersing voor een optreden van de Europese Unie met het oog op het leveren van een bijdrage aan de uitvoering van Resolutie 1816 (2008) van de VN-Veiligheidsraad.
- (5) Het Politiek en Veiligheidscomité (PVC) zal de politieke controle uitoefenen over de militaire coördinatie door de Europese Unie ter ondersteuning van Resolutie 1816 (2008) van de VN-Veiligheidsraad, de strategische leiding op zich nemen en de passende besluiten nemen, overeenkomstig artikel 25, derde alinea, van het EU-Verdrag.
- (6) Overeenkomstig artikel 28, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie komen de beleidsuitgaven die voortvloeien uit dit gemeenschappelijk optreden, dat gevolgen heeft op militair of defensiegebied, ten laste van de lidstaten. Hoewel Besluit 2007/384/GBVB van de Raad van 14 mei 2007 tot instelling van een mechanisme voor het beheer van de financiering van de gemeenschappelijke kosten van de operaties van de Europese Unie die gevolgen hebben op militair of defensiegebied⁽¹⁾ (Athena) niet voorziet in uitgaven voor militaire coördinatie door de Europese Unie zoals bedoeld in dit gemeenschappelijk optreden, dienen in dit geval bij wijze van uitzondering de uitgaven voor deze militaire coördinatie door de Europese Unie te worden beheerd overeenkomstig genoemd besluit.

⁽¹⁾ PB L 152 van 13.6.2007, blz. 14.

- (7) Het financiële referentiebedrag voor de gemeenschappelijke kosten van de militaire coördinatie door de Europese Unie is voor het moment de meest accurate raming, waarmee echter niet vooruitgelopen wordt op de uiteindelijke bedragen in de begroting die moet worden goedgekeurd overeenkomstig de in Besluit 2007/384/GBVB vastgestelde regels.
- (8) Overeenkomstig artikel 6 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de uitwerking en uitvoering van besluiten en acties van de Europese Unie die gevolgen hebben op defensiegebied. Denemarken neemt niet deel aan de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden en derhalve evenmin aan de financiering van de militaire coördinatie door de EU,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

De Europese Unie voert een militaire coördinatie uit ter ondersteuning van Resolutie 1816 (2008) van de VN-Veiligheidsraad, met als benaming „EU NAVCO”.

Artikel 2

Mandaat

- De militaire coördinatie door de Europese Unie is erop gericht om, overeenkomstig het in artikel 1 gestelde doel en met name door de instelling van een coördinatiecél in Brussel (hierna „coördinatiecél van de Europese Unie” genoemd), steun te verlenen aan de activiteiten van de lidstaten die ter plaatse militaire middelen inzetten, zodat deze gemakkelijker beschikbaar en operationeel inzetbaar zijn.
- Om dit mandaat uit te voeren vervult de coördinatiecél van de Europese Unie de taken uit die in het door de Raad goedgekeurde uitvoeringsplan staan.

Artikel 3

Benoeming van het hoofd van de coördinatiecél van de EU

Andrès A. BREIJO CLAÛR wordt benoemd tot hoofd van de coördinatiecél van de EU.

Artikel 4

Instelling van de coördinatiecél van de EU

De coördinatiecél van de Europese Unie bevindt zich in Brussel.

Artikel 5

Uitvoeringsplan en start van de militaire coördinatie van de EU

- Het uitvoeringsplan voor EU NAVCO wordt goedgekeurd.

- De militaire coördinatie door de Europese Unie wordt op de dag van de vaststelling van dit gemeenschappelijk optreden door de Raad gestart.

Artikel 6

Politieke controle en strategische leiding

- Het PVC oefent, onder de verantwoordelijkheid van de Raad, de politieke controle op en de strategische leiding van de militaire operatie van de Europese Unie uit. De Raad machtigt het PVC hierbij om de passende besluiten te nemen overeenkomstig artikel 25 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze machtiging betreft vooral de bevoegdheden die noodzakelijk zijn voor het wijzigen van het uitvoeringsplan. De machtiging omvat ook de bevoegdheden voor het nemen van de latere besluiten inzake de benoeming van het hoofd van de coördinatiecél van de Europese Unie. De beslissingsbevoegdheid met betrekking tot de doelstellingen en de beëindiging van de militaire coördinatie door de Europese Unie blijft berusten bij de Raad, bijgestaan door de secretaris-generaal/hoge vertegenwoordiger (SG/HV).

- Het PVC brengt op gezette tijden verslag uit aan de Raad.

- Het PVC ontvangt van het hoofd van de coördinatiecél van de Europese Unie op gezette tijden verslagen over het verloop van de militaire coördinatie door de Europese Unie. Het PVC kan het hoofd van de coördinatiecél van de Europese Unie in voorkomend geval uitnodigen om zijn vergaderingen bij te wonen.

Artikel 7

Militaire leiding

- Het Militair Comité van de Europese Unie (EUMC) controleert of de militaire coördinatie door de Europese Unie, onder verantwoordelijkheid van het hoofd van de coördinatiecél van de Europese Unie, correct verloopt.
- Het EUMC ontvangt op gezette tijden verslagen van het hoofd van de coördinatiecél van de Europese Unie. Het Comité kan hem in voorkomend geval uitnodigen om de vergaderingen van de coördinatiecél van de Europese Unie bij te wonen.
- De voorzitter van het EUMC treedt op als eerste contactpunt met het hoofd van de coördinatiecél van de EU.

Artikel 8

Samenhang van de EU-reactie

- Het voorzitterschap, de SG/HV, het hoofd van de coördinatiecél van de Europese Unie en de lidstaten die ter plaatse militaire middelen inzetten, zorgen voor nauwe coördinatie van hun respectieve activiteiten in verband met de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden.

2. De lidstaten wordt met name verzocht de relevante informatie over hun operationele activiteiten en over de situatie in het gebied, daaronder begrepen de uitwisseling van informatie met koopvaardij schepen, aan de coördinatieceel van de Europese Unie door te geven.

Artikel 9

Betrekkingen met de Verenigde Naties, de Afrikaanse Unie, de Internationale Maritieme Organisatie en de overige actoren

1. De SG/HV, bijgestaan door de speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie bij de Afrikaanse Unie, in nauwe samenwerking met het voorzitterschap en in overleg met het hoofd van de coördinatieceel van de Europese Unie, treedt op als het eerste contactpunt met de Verenigde Naties en de Afrikaanse Unie.

2. Op operationeel niveau treedt het hoofd van de coördinatieceel van de Europese Unie op als contactpunt met, in het bijzonder, de verenigingen van reders, de betrokken departementen van het secretariaat-generaal van de Verenigde Naties, het Wereldvoedselprogramma, de Internationale Maritieme Organisatie en het vlootverband „Combined Task Force 150” dat optreedt in het kader van operatie Enduring Freedom.

Artikel 10

Steun van derde staten

1. Het PVC kan per geval het hoofd van de coördinatieceel van de Europese Unie toestaan om, in dezelfde omstandigheden als die welke voor de lidstaten zijn voorzien, de coördinatie verzorgen van de maatregelen die derde staten nemen ter uitvoering van Resolutie 1816 (2008) van de VN-Veiligheidsraad, indien deze staten daarom vragen.

2. Daartoe wordt het hoofd van de coördinatieceel van de Europese Unie gemachtigd om met de bevoegde autoriteiten van die staten bestuurlijke en technische regelingen te treffen.

Artikel 11

Aansprakelijkheid

1. De lidstaat die personeel heeft uitgezonden naar de coördinatieceel van de Europese Unie dient in te gaan op iedere klacht, van of over een personeelslid, in verband met de uitzending. De lidstaat in kwestie is verantwoordelijk voor het instellen van een eventuele vordering tegen zijn personeel.

2. De lidstaten moeten ingaan op iedere klacht van een derde over operaties die onder hun vlag varende schepen hebben uitgevoerd in het kader van de deelname van die staten aan de uitvoering van Resolutie 1816 (2008) van de VN-Veiligheidsraad.

Artikel 12

Financiële bepalingen

1. De volgende gemeenschappelijke kosten van de militaire coördinatie door de Europese Unie komen ten laste van de lidstaten, volgens de bruto nationaal inkomen-verdeelsleutel:

- communicatie,
- vervoer/verplaatsingen,
- administratie.

2. Athena beheert de financiering van deze gemeenschappelijke kosten.

3. Het financiële referentiebedrag voor de gemeenschappelijke kosten van de militaire coördinatie door de Europese Unie bedraagt 60 000 EUR. Het in artikel 33, lid 3, van Besluit 2007/384/GBVB bedoelde percentage van het referentiebedrag bedraagt 30 %.

Artikel 13

Vrijgave van gegevens aan de Verenigde Naties en aan andere derde partijen

1. De SG/HV wordt hierbij gemachtigd gerubriceerde gegevens en documenten van de Europese Unie die ten behoeve van de militaire coördinatie door de Europese Unie zijn opgesteld, overeenkomstig de beveiligingsvoorschriften van de Raad ⁽¹⁾ vrij te geven aan de Verenigde Naties en aan andere derde partijen die bij dit gemeenschappelijk optreden betrokken zijn, met inachtneming van de respectieve rubriceringsniveaus.

2. De SG/HV wordt hierbij gemachtigd niet-gerubriceerde documenten van de Europese Unie die verband houden met de beraadslagingen van de Raad betreffende de militaire coördinatie door de Europese Unie en die, overeenkomstig artikel 6, lid 1, van het reglement van orde van de Raad ⁽²⁾, onder de geheimhoudingsplicht vallen, vrij te geven aan de Verenigde Naties en aan andere derde partijen die bij dit gemeenschappelijk optreden betrokken zijn.

⁽¹⁾ Besluit 2001/264/EG van de Raad van 19 maart 2001 tot vaststelling van beveiligingsvoorschriften van de Raad (PB L 101 van 11.4.2001, blz. 1).

⁽²⁾ Besluit 2004/338/EG, Euratom van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van het reglement van orde van de Raad (PB L 106 van 15.4.2004, blz. 22).

*Artikel 14***Inwerkingtreding en beëindiging**

1. Dit gemeenschappelijk optreden treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.
2. De militaire coördinatie door de Europese Unie eindigt op de door de Raad vastgestelde datum en wordt aan het einde van de looptijd van Resolutie 1816 van de VN-Veiligheidsraad getoetst.
3. Dit gemeenschappelijk optreden wordt ingetrokken op de datum waarop de coördinatiecel van de Europese Unie wordt gesloten, waarbij de toepassing van de ter zake doende bepalingen van Besluit 2007/384/GBVB onverlet blijft.

*Artikel 15***Bekendmaking**

1. Dit gemeenschappelijk optreden wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. De besluiten van het PVC inzake de latere benoemingen van een hoofd van de coördinatiecel van de Europese Unie worden ook in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.

Gedaan te Brussel, 19 september 2008.

Voor de Raad
De voorzitter
B. KOUCHNER

RECTIFICATIES**Rectificatie van Verordening (EG) nr. 913/2008 van de Commissie van 18 september 2008 tot vaststelling van uitvoerrestituties in de sector eieren**

(Publicatieblad van de Europese Unie L 251 van 19 september 2008)

Bladzijde 21, overweging 5:

in plaats van: „De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten”,

te lezen: „Het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn”.

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 914/2008 van de Commissie van 18 september 2008 tot vaststelling van uitvoerrestituties in de sector vlees van pluimvee

(Publicatieblad van de Europese Unie L 251 van 19 september 2008)

Bladzijde 23, overweging 5:

in plaats van: „De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten”,

te lezen: „Het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn”.

BERICHT AAN DE LEZERS

De instellingen hebben besloten in hun teksten niet langer te verwijzen naar de laatste wijziging van de aangehaalde besluiten.

Tenzij anders vermeld, zijn de besluiten waarnaar in de hierin gepubliceerde teksten wordt verwezen, de besluiten zoals die momenteel van kracht zijn.